ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๙)

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในกลุ่มสาขาอาชีพภาคบริการ กลุ่มสาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหการ กลุ่มสาขาอาชีพช่างก่อสร้าง กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณี กลุ่มอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น กลุ่มอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก และกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า รวม ๖๔ สาขาอาชีพ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพข้อเท็จจริงในปัจจุบัน คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๐ จึงได้มีการประชุมศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับอัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับตามมาตรฐานฝีมือ และมีมติในคราวการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๓ เห็นชอบให้ปรับปรุงอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือดังกล่าว และเพื่อให้ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือมีความเหมาะสมและสะดวกต่อการถือปฏิบัติ คณะกรรมการค่าจ้างจึงมีมติในคราวการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เห็นชอบให้ปรับปรุงประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ทุกฉบับรวมเป็นฉบับเดียว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๙ (๔) และมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑ คณะกรรมการค่าจ้างจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ยกเลิก

(๑) ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๓) ลงวันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

(๒) ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๔) ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๗

(๓) ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๕) ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(๔) ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๖) ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(๕) ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๗) ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(๖) ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๘) ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

"มาตรฐานฝีมือ" หมายความว่า มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน

"วัน" หมายความว่า เวลาทำงานปกติของลูกจ้าง

ข้อ ๔ อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับ ให้เป็นดังนี้

(๑) สาขาอาชีพช่างสีรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบห้าบาท

(๒) สาขาอาชีพช่างเคาะตัวถังรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยหกสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยห้าสิบบาท

(๓) สาขาอาชีพช่างซ่อมรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเก้าสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบห้าบาท

(๔) สาขาอาชีพช่างบำรุงรักษารถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเจ็ดสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท

(๕) สาขาอาชีพช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเก้าสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบห้าบาท

(๖) สาขาอาชีพช่างเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเก้าสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบห้าบาท

(๗) สาขาอาชีพผู้ประกอบอาหารไทย ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยหกสิบห้าบาท

(๘) สาขาอาชีพพนักงานนวดไทย ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละเจ็ดร้อยเก้าสิบห้าบาท

(๙) สาขาอาชีพนักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (หัตถบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละเจ็ดร้อยสิบห้าบาท

(๑๐) สาขาอาชีพนักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (สุคนธบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเก้าสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละเจ็ดร้อยเก้าสิบบาท

(๑๑) สาขาอาชีพนักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (วารีบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยยี่สิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละแปดร้อยยี่สิบห้าบาท

(๑๒) สาขาอาชีพนักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (โภชนบำบัด) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยแปดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละเก้าร้อยบาท

(๑๓) สาขาอาชีพช่างซ่อมไมโครคอมพิวเตอร์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยหกสิบบาท

(๑๔) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้าภายในอาคาร ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยหกสิบบาท

(๑๕) สาขาอาชีพช่างไฟฟ้าอุตสาหกรรม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยหกสิบบาท

(๑๖) สาขาอาชีพช่างเครื่องปรับอากาศในบ้านและการพาณิชย์ขนาดเล็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยหกสิบบาท

(๑๗) สาขาอาชีพช่างอิเล็กทรอนิกส์ (โทรทัศน์) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท

(๑๘) สาขาอาชีพช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยแปดสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละเจ็ดร้อยสี่สิบบาท

(๑๙) สาขาอาชีพช่างเชื่อมแม็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยหกสิบบาท

(๒๐) สาขาอาชีพช่างเชื่อมทิก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยแปดสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละแปดร้อยห้าสิบห้าบาท

(๒๑) สาขาอาชีพช่างเชื่อมท่อพอลิเอทีลีนความหนาแน่นสูง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบบาท

(๒๒) สาขาอาชีพช่างประกอบท่อ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท

(๒๓) สาขาอาชีพช่างทำแม่พิมพ์ฉีดโลหะ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๒๔) สาขาอาชีพช่างไม้ก่อสร้าง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสี่สิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยเจ็ดสิบบาท

(๒๕) สาขาอาชีพช่างก่ออิฐ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสี่สิบห้าบาท

(๒๖) สาขาอาชีพช่างฉาบปูน ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสี่สิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยเจ็ดสิบบาท

(๒๗) สาขาอาชีพช่างอะลูมิเนียมก่อสร้าง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสี่สิบห้าบาท”

(๒๘) สาขาอาชีพช่างหินขัด ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท

(๒๙) สาขาอาชีพช่างฉาบยิปซัม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท

(๓๐) สาขาอาชีพช่างมุงหลังคากระเบื้องคอนกรีต ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยหกสิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยแปดสิบห้าบาท

(๓๑) สาขาอาชีพช่างเย็บ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยสี่สิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท

(๓๒) สาขาอาชีพช่างเครื่องประดับ (ประดับอัญมณี) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละแปดร้อยยี่สิบห้าบาท

(๓๓) สาขาอาชีพช่างเครื่องเรือนไม้ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเจ็ดสิบบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบห้าบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท

(๓๔) สาขาอาชีพช่างบุครุภัณฑ์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยห้าสิบห้าบาท ระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสิบบาท และระดับ ๓ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบห้าบาท”

(๓๕) สาขาอาชีพช่างสีเครื่องเรือน ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเก้าสิบห้าบาท

(๓๖) สาขาอาชีพพนักงานประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่าง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบห้าบาท

(๓๗) สาขาอาชีพพนักงานประกอบมอเตอร์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเก้าสิบบาท

(๓๘) สาขาอาชีพช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสี่สิบบาท

(๓๙) สาขาอาชีพช่างเทคนิคระบบรักษาความปลอดภัย ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๔๐) สาขาอาชีพช่างกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๔๑) สาขาอาชีพช่างเชื่อมมิก - แม็กสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๔๒) สาขาอาชีพช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๔๓) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๔๔) สาขาอาชีพช่างเทคนิคพ่นสีตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๔๕) สาขาอาชีพช่างเทคนิคพ่นซีลเลอร์ตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๔๖) สาขาอาชีพพนักงานประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (ขั้นสุดท้าย) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๔๗) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบบาท

(๔๘) สาขาอาชีพช่างเจียระไนพลอย ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยห้าบาท

(๔๙) สาขาอาชีพช่างหล่อเครื่องประดับ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยห้าบาท

(๕๐) สาขาอาชีพช่างตกแต่งเครื่องประดับ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยห้าบาท

(๕๑) สาขาอาชีพช่างฝังอัญมณีบนเครื่องประดับ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยห้าบาท

(๕๒) สาขาอาชีพนักบริหารการขนส่งสินค้าทางถนน ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท

(๕๓) สาขาอาชีพผู้ควบคุมรถยกสินค้าขนาดไม่เกิน ๑๐ ตัน ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบห้าบาท

(๕๔) สาขาอาชีพผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยหกสิบห้าบาท

(๕๕) สาขาอาชีพผู้ปฏิบัติการคลังสินค้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเจ็ดสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบห้าบาท

(๕๖) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเขียนแบบเครื่องกล ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยห้าบาท

(๕๗) สาขาอาชีพช่างเชื่อมทิกสำหรับอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยหกสิบบาท

(๕๘) สาขาอาชีพช่างเทคนิคระบบส่งกำลัง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเก้าสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเก้าสิบห้าบาท

(๕๙) สาขาอาชีพช่างเทคนิคระบบไฮโดรลิก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยห้าบาท

(๖๐) สาขาอาชีพช่างเชื่อมระบบท่อในอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบห้าบาท

(๖๑) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบบาท

(๖๒) สาขาอาชีพช่างเทคนิคห้องเย็นขนาดเล็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยยี่สิบบาท

(๖๓) สาขาอาชีพพนักงานประกอบเครื่องปรับอากาศ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าบาท

(๖๔) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องกัดอัตโนมัติ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเก้าสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเก้าสิบห้าบาท

(๖๕) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องอีดีเอ็ม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเจ็ดสิบบาท

(๖๖) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องไวร์คัทอีดีเอ็ม ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเจ็ดสิบบาท

(๖๗) สาขาอาชีพช่างขัดเงาแม่พิมพ์ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยยี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยห้าบาท

(๖๘) สาขาอาชีพพนักงานหลอมเหล็กเตาอาร์คไฟฟ้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยยี่สิบบาท

(๖๙) สาขาอาชีพพนักงานปรุงแต่งน้ำเหล็กในเตาปรุงน้ำเหล็ก (Ladle Furnace) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสามสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยสี่สิบบาท

(๗๐) สาขาอาชีพพนักงานหล่อเหล็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเก้าสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละหกร้อยบาท

(๗๑) สาขาอาชีพพนักงานควบคุมการอบเหล็ก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยเจ็ดสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยเจ็ดสิบห้าบาท

(๗๒) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องฉีดพลาสติก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท

(๗๓) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท

(๗๔) สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องเป่าภาชนะกลวง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยแปดสิบบาท

(๗๕) สาขาอาชีพช่างเทคนิคการซ่อมเครื่องเป่าถุงพลาสติก ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสี่สิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละห้าร้อยสิบห้าบาท

(๗๖) สาขาอาชีพพนักงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยห้าสิบบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบบาท

(๗๗) สาขาอาชีพพนักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม้จริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเก้าสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบห้าบาท

(๗๘) สาขาอาชีพพนักงานประกอบเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยหกสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสิบห้าบาท

(๗๙) สาขาอาชีพช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเจ็ดสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสิบห้าบาท

(๘๐) สาขาอาชีพพนักงานตัดวาดรองเท้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยเก้าสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสามสิบห้าบาท

(๘๑) สาขาอาชีพพนักงานอัดพื้นรองเท้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบบาท

(๘๒) สาขาอาชีพช่างเย็บรองเท้า ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยห้าสิบบาท

(๘๓) สาขาอาชีพพนักงานประกอบรองเท้า (เย็น) ระดับ ๑ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสามร้อยแปดสิบห้าบาท และระดับ ๒ เป็นเงินไม่น้อยกว่าวันละสี่ร้อยสิบห้าบาท

ข้อ ๕ นายจ้างที่ให้ลูกจ้างทำงานในตำแหน่งงานหรือลักษณะงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ความรู้ความสามารถตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าจะครอบคลุมมาตรฐานฝีมือนั้นทั้งหมดหรือส่วนหนึ่งส่วนใดก็ตาม ให้นายจ้างจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้น

ข้อ ๖ ภายใต้บังคับข้อ ๕ ลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับใด ไม่ว่าก่อนหรือหลังประกาศนี้มีผลใช้บังคับ หากประสงค์จะใช้สิทธิให้ยื่นหนังสือรับรองว่าเป็นผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือในสาขาอาชีพและระดับนั้นแก่นายจ้างโดยเร็ว

เมื่อนายจ้างได้รับหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้จ่ายค่าจ้างตามอัตราในประกาศนี้ให้แก่ลูกจ้างนับแต่วันที่ได้หนังสือรับรองเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๓

(นายสุทธิ สุโกศล)
ปลัดกระทรวงแรงงาน
ประธานกรรมการค่าจ้าง

คำชี้แจง
ประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง
เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๙)

ตามที่คณะกรรมการค่าจ้างได้ประกาศ เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๙) ลงวันที่ ๑๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดอัตราค่าจ้างขั้นต่ำเพิ่มขึ้นเป็นวันละ ๓๐๘ – ๓๓๐ บาท โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๑ เป็นต้นไป ซึ่งมีผลทำให้อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือในบางสาขาอาชีพต่ำกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ จึงจำเป็นต้องมีการทบทวนอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ จำนวนทั้งสิ้น ๘๓ สาขาอาชีพ ให้มีความเหมาะสม ซึ่งเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๑ คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๐ ได้มีการทบทวนอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือไปแล้ว จำนวน ๑๙ สาขาอาชีพ และในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ ๒๐ ได้พิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมืออีก ๖๔ สาขาอาชีพให้ครบถ้วน โดยให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นต้นไป และเพื่อให้ประกาศคณะกรรมการค่าจ้างฯ มีความเหมาะสมและสะดวกต่อการถือปฏิบัติ คณะกรรมการค่าจ้างจึงมีมติเห็นชอบให้ปรับปรุงประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ทุกฉบับรวมเป็นฉบับเดียว คณะกรรมการค่าจ้างจึงขอชี้แจงให้ทราบทั่วกัน ดังนี้

๑. การกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการค่าจ้าง ซึ่งเป็นองค์กรไตรภาคีตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบด้วย ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง และผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายละ ๕ คนเท่ากัน โดยได้ศึกษาและพิจารณาข้อเท็จจริงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๖๐ คือ อัตราค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับในแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนดไว้ โดยวัดค่าทักษะฝีมือ ความรู้ และความสามารถ

๒. คณะกรรมการค่าจ้างได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ เพื่อพิจารณาทบทวนอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๖๔ สาขาอาชีพ ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน ได้แก่ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สมาคมวิชาชีพ สถาบันการศึกษา บุคคลในสาขาอาชีพที่เกี่ยวข้อง นายจ้าง-ลูกจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างเห็นชอบ เจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง โดยคณะกรรมการค่าจ้างมีมติเห็นชอบอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่คณะอนุกรรมการฯ เสนอ จำนวน ๖๔ สาขาอาชีพ เมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๓

๓. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ หมายถึง อัตราค่าจ้างที่คณะกรรมการค่าจ้างกำหนดขึ้นในแต่ละสาขาอาชีพตามมาตรฐานฝีมือ ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๑

๔. มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ กลุ่มสาขาอาชีพช่างเครื่องกล กลุ่มสาขาอาชีพภาคบริการ กลุ่มสาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหการ กลุ่มสาขาอาชีพช่างก่อสร้าง กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณี กลุ่มอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ กลุ่มอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น กลุ่มอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก กลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ และกลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า รวม ๘๓ สาขาอาชีพ สรุปได้ดังนี้

๔.๑ นิยาม ตามความในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๕

มาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ข้อกำหนดทางวิชาการที่ใช้เป็นเกณฑ์วัดระดับฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

การทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า การทดสอบฝีมือ ความรู้ ความสามารถ และทัศนคติในการทำงานของผู้ประกอบอาชีพในสาขาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับอนุญาตให้ดำเนินการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน หมายความว่า ผู้ทำหน้าที่ทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานให้แก่ผู้เข้ารับการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน

ผู้ประกอบกิจการ หมายความว่า ผู้ประกอบกิจการอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือธุรกิจอย่างอื่น ทั้งที่เป็นนายจ้างและมิใช่นายจ้างของผู้รับการฝึก

นายจ้าง หมายความว่า นายจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

ลูกจ้าง หมายความว่า ลูกจ้างตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน

นายทะเบียน หมายความว่า อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

อธิบดี หมายความว่า อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน

๔.๒ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ รายละเอียดเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในแต่ละสาขาอาชีพ

๕. การพิจารณาของคณะกรรมการค่าจ้างนี้อยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค และรับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่าย ผลการพิจารณาจะนำไปสู่ข้อยุติที่เป็นที่ยอมรับร่วมกันของทุกฝ่าย เพื่อให้นายจ้างสามารถประกอบธุรกิจอยู่ได้ ลูกจ้างสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างเป็นสุข ซึ่งเมื่อศึกษาและพิจารณาข้อมูล ตามหลักเกณฑ์จะเห็นได้ว่าแต่ละสาขาอาชีพมีมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงเป็นการเหมาะสมที่จะกำหนดอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่แตกต่างกันตามมาตรฐานฝีมือในแต่ละสาขาอาชีพและในแต่ละระดับนั้น ๆ

๖. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือตามประกาศฉบับนี้ไม่มีผลบังคับใช้กับราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย นายจ้างซึ่งจ้างลูกจ้างทำงานที่มิได้แสวงหากำไรในทางเศรษฐกิจ นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานบรรทุกหรือขนถ่ายสินค้าเรือเดินทะเล นายจ้างที่ตกลงจ้างผู้รับงานไปทำที่บ้าน นายจ้างที่จ้างลูกจ้างในงานเกษตรกรรมซึ่งมิได้จ้างลูกจ้างทำงานตลอดปี หรือมิได้ให้ลูกจ้างทำงานในลักษณะที่เป็นงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากงานเกษตรกรรม[๑] ดังกล่าว

งานเกษตรกรรม ได้แก่

งานที่เกี่ยวกับการเพาะปลูก เช่น การทำนา ทำไร่ ทำสวน การปลูกพืช การเพาะพันธุ์ การตัด เก็บเกี่ยวพืชผล การทำนุบำรุงดินเพื่องานเพาะปลูก

งานที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเพาะเลี้ยงสัตว์ การขยายพันธุ์สัตว์ การจับสัตว์ การเก็บบรรดาสิ่งทั้งปวงที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติของสัตว์

งานที่เกี่ยวกับการป่าไม้ เช่น การตัด ฟัน กาน โค่น ลิด เลื่อย ผ่า ถาก ทอน ขุด ชักลากไม้ในป่า การทำสวนป่า การเก็บหาของป่า

งานที่เกี่ยวกับการทำนาเกลือสมุทร หมายถึง การให้ได้มาซึ่งเกลือโดยการนำน้ำเค็มเข้านาหรือพื้นที่ราบ ซึ่งทำเป็นคันกั้นน้ำเป็นแปลง ๆ แล้วตากให้แห้งจนตกผลึกเป็นเกลือ

งานที่เกี่ยวกับการประมงที่มิใช่การประมงทะเล เช่น การเพาะพันธุ์ การขยายพันธุ์ การเลี้ยง จับ ดัก ล่อ ทำอันตราย ฆ่า หรือเก็บสัตว์น้ำ รวมถึงการเตรียมและการซ่อมบำรุงเครื่องมือทำการประมงด้วย

๗. อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือนี้มุ่งที่จะคุ้มครองลูกจ้างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติในแต่ละสาขาอาชีพและแต่ละระดับ ให้ได้รับค่าจ้างที่เหมาะสมและเป็นธรรม

๘. นายจ้างที่จ้างลูกจ้างตามระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ให้จ่ายค่าจ้างไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือที่กำหนด ไม่ว่าลูกจ้างนั้นจะมีเชื้อชาติ สัญชาติ วัย หรือเพศใด สำหรับนายจ้างรายใดได้จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างเท่ากับหรือสูงกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ถือว่านายจ้างรายนั้นปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือแล้ว ส่วนนายจ้างรายใดที่ยังจ่ายน้อยกว่าค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือให้ปรับค่าจ้างให้ไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ

---

[๑] คำชี้แจงกระทรวงแรงงาน เรื่อง กฎกระทรวงว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในงานเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๔๗ กระทรวงแรงงาน เดือนเมษายน พ.ศ. ๒๕๔๘

สรุปมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถที่สำคัญ)
และอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ รวม ๖๔ สาขาอาชีพ

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑. กลุ่มสาขาอาชีพช่างเครื่องกล ได้แก่		
๑.๑ สาขาอาชีพช่างสีรถยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง สามารถเตรียมผิวงานเพื่องานพ่นสีพื้นทุกประเภท โป๊สีบนผิวโลหะ ผิวโค้ง และโป๊จับสัน พ่นสีพื้นและกันสนิมใต้ท้องรถ	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถซ่อมสีและพ่นสีจริงแห้งเร็วและแห้งช้า ใช้สารอุดรอยต่อและตะเข็บ เตรียมงานและพ่นสีกันซึม	๕๑๕
ระดับ ๓	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถเทียบสี ผสมสีและซ่อมรอยต่อสี อบสีโดยใช้เทคโนโลยีระดับสูง ประเมินราคาค่าแรงในการซ่อมสีตามลักษณะงาน	๕๘๕
๑.๒ สาขาอาชีพช่างเคาะตัวถังรถยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง สามารถเคาะ ตัดเหล็ก ขึ้นรูป ย้ำหมุดในงานพื้นฐานการเคาะตัวถัง ตกแต่งตัวถังจากอุบัติเหตุที่เสียหายเล็กน้อยและเป็นบริเวณง่าย ๆ ถอดประกอบและปรับหาตำแหน่งที่เหมาะสมของประตู ฝากระโปรง	๔๖๕
ระดับ ๒	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถปะผุ เปลี่ยนและตกแต่งงานตัวถังรถยนต์ทุกชิ้นส่วน ถอดประกอบชิ้นส่วนของรถยนต์เฉพาะจุด ที่เกี่ยวข้องกับการเคาะตัวถัง เช่น ชุดคอนโซลหน้า เป็นต้น รวมทั้งซ่อมและเชื่อมชิ้นงานพลาสติก	๕๖๐
ระดับ ๓	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถเชื่อมวัสดุอื่น ๆ นอกเหนือจากเหล็กและพลาสติก ประเมินราคาค่าแรงในการซ่อมตัวถังและโครงรถยนต์ในทุกสภาพ	๖๕๐
๑.๓ สาขาอาชีพช่างซ่อมรถยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง สามารถบริการรถยนต์เบื้องต้น เช่น เปลี่ยนหลอดไฟ เปลี่ยนแบตเตอรี่ เปลี่ยนถ่ายน้ำมันเครื่อง น้ำมันเฟืองท้าย เติมลมยาง ปรับตั้งระยะฟรีคันเหยียบเบรก คันเหยียบคลัตช์ ไล่ลมเบรก เป็นต้น	๔๐๐
ระดับ ๒	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถปรับแต่งเครื่องยนต์เบนซินและเครื่องยนต์ดีเซล บริการระบบส่งถ่ายกำลังขับเคลื่อนรถยนต์และเครื่องล่างรถยนต์ เช่น ถอดและประกอบกระปุกเกียร์ ชุดคลัตช์ เปลี่ยนผ้าเบรก ตั้งศูนย์ล้อ ประเมินราคาซ่อมทั่วไป	๔๙๐
ระดับ ๓	หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถตรวจสอบหาสาเหตุและแก้ไขข้อขัดข้องของปัญหาในระบบที่ซับซ้อนขึ้น เช่น ระบบเกียร์อัตโนมัติ ระบบเบรก ABS ระบบจุดระเบิดอิเล็กทรอนิกส์	๕๘๕

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑.๔ สาขาอาชีพช่างบำรุงรักษารถยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างซึ่งสามารถใช้เครื่องมืออุปกรณ์ในการบำรุงรักษารถยนต์เบื้องต้นได้ถูกต้องและเหมาะสมกับงาน และสามารถเตรียมงานก่อนบำรุงรักษารถยนต์ ตรวจสภาพรถยนต์ การบำรุงรักษาเบื้องต้น เปลี่ยนอะไหล่ขั้นพื้นฐานได้ทั้งภายนอกรถยนต์ ภายในห้องโดยสาร สภาพห้องเครื่องยนต์ ระบบไฟฟ้าต่าง ๆ ระบบควบคุมการบังคับเลี้ยว ระบบอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ระบบส่งถ่ายกำลัง และระบบเครื่องล่าง รวมทั้งการตรวจงานการทดสอบงานที่เสร็จก่อนการส่งมอบ การตรวจความถูกต้องของเอกสาร ความเรียบร้อยของรถ สถานที่และเครื่องมือ โดยมีหัวหน้างานช่วยแนะนำหรือตัดสินใจ หรือตรวจสอบ	๓๗๕
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๑ แล้ว ซึ่งสามารถควบคุม แนะนำ ให้ปรึกษาช่วยเหลือแก่ผู้ร่วมงาน การวิเคราะห์ข้อขัดข้อง และแก้ไขปัญหางานบำรุงรักษารถยนต์ การประเมินราคาการบำรุงรักษาในระบบต่าง ๆ ของรถยนต์ การทดสอบการทำงานของรถยนต์ระบบต่าง ๆ ก่อนส่งมอบงาน การใช้เครื่องมือพิเศษในการขันนัตและโบลต์ในระบบต่าง ๆ การใช้เครื่องมือวัดพิเศษ การตรวจความถูกต้องของงานตามเอกสาร สรุปงานต่าง ๆ และส่งมอบเอกสารแก่แผนกรับรถ ตลอดจนส่งมอบรถแก่ลูกค้าถ้าจำเป็นและสามารถทำรายงานประจำวัน สถิติการบำรุงรักษา การวิเคราะห์วางแผน และจัดทำระบบติดตามลูกค้าได้	๔๔๐
๑.๕ สาขาอาชีพช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างซึ่งสามารถซ่อมเครื่องยนต์ดีเซลเบื้องต้น ได้แก่ ปรับตั้งระยะห่างวาล์ว ถอดประกอบตรวจสอบชิ้นส่วนเครื่องยนต์ ยกเครื่องออกจากตัวรถและติดตั้งกลับที่เดิมได้ สามารถซ่อมระบบฉีดน้ำมันเชื้อเพลิง ระบบระบายความร้อน ระบบหล่อลื่น ระบบไอดีและระบบไอเสีย ระบบไฟฟ้า เกจวัดต่าง ๆ ที่แผงหน้าปัด	๔๐๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๑ แล้ว และสามารถถอดประกอบเปลี่ยนฝาสูบเครื่องยนต์ดีเซล กระบอกสูบ ก้านวาล์ว สายพานหรือเฟืองไทม์มิ่ง ตรวจสอบการคดงอและการบิดตัวของก้านสูบเพลาข้อเหวี่ยงและเพลาลูกเบี้ยวได้ ตรวจสอบ แก้ไขปัญหา ระบบฉีดน้ำมันเชื้อเพลิง ระบายความร้อน ระบบหล่อลื่น ระบบไอดีและระบบไอเสีย ระบบไฟฟ้า สามารถใช้คู่มือซ่อมและทดสอบเครื่องยนต์กับเครื่องไดนาโมมิเตอร์ได้ ตลอดจนสามารถควบคุม แนะนำ ให้ปรึกษา ช่วยเหลือแก่ผู้ร่วมงานได้	๔๙๐
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๒ แล้ว และสามารถตรวจสอบวิเคราะห์ปัญหาข้อขัดข้องของเครื่องยนต์ ระบบฉีดน้ำมันเชื้อเพลิง ระบบระบายความร้อน ระบบหล่อลื่น ระบบไอดีและระบบไอเสีย ระบบไฟฟ้า และสามารถแก้ไขได้ ตลอดจนสามารถตรวจสอบสภาพทั่วไปของเครื่องยนต์ดีเซลเพื่อเตรียมรายงานการซ่อม การประเมินราคา ระยะเวลาในการซ่อม การให้คำแนะนำลูกค้าในการดูแลบำรุงรักษาเครื่องยนต์ และแนะนำแก่ผู้ปฏิบัติงานร่วมกันในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ รวมถึงวิธีทำงานที่ถูกต้อง	๕๘๕

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑.๖ สาขาอาชีพช่างเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก	
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างซึ่งสามารถปฏิบัติงานให้บริการดูแลบำรุงรักษาติดตั้งชุดประกอบสำเร็จและเปลี่ยนถ่ายสารทำความเย็นในเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก โดยมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น	๔๐๐
ระดับ ๒ หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๑ แล้ว ซึ่งสามารถปฏิบัติงานให้บริการถอดเปลี่ยนติดตั้งอุปกรณ์และระบบปรับอากาศในเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก สามารถทำรายงานผลการทำงานและอบรมให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาได้	๔๙๐
ระดับ ๓ หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๒ แล้ว ซึ่งสามารถปฏิบัติงานให้บริการ วินิจฉัยตรวจซ่อม เลือกใช้ และแก้ปัญหาเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก รวมถึงสามารถประเมินราคาและเวลาในการปฏิบัติงานได้ สามารถสอนงาน และถ่ายทอดงานได้	๕๘๕
๒. กลุ่มสาขาอาชีพภาคบริการ ได้แก่	
๒.๑ สาขาอาชีพผู้ประกอบอาหารไทย	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือมีความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานสามารถทำอาหารไทยตามตำรับอาหารได้	๔๔๐
ระดับ ๒ หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือ มีความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ในการปรุงประกอบอาหารไทยในร้านอาหารที่มีรายการอาหารไทยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐ และได้รับมาตรฐาน Clean Food Good Taste จากกระทรวงสาธารณสุข หรือเทียบเท่า/สูงกว่า และสามารถคิดราคาต้นทุนได้	๕๖๕
๒.๒ สาขาอาชีพพนักงานนวดไทย	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการนวดไทยเพื่อผ่อนคลายและรู้ข้อห้ามข้อควรระวังในการนวด พร้อมทั้งมีสุขภาพร่างกาย และจิตใจไม่ขัดต่อจรรยาบรรณ จริยธรรม ในการประกอบอาชีพ	๔๘๕
ระดับ ๒ หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการนวดไทยเพื่อผ่อนคลาย บรรเทาอาการปวดเมื่อยทั่วไปอย่างน้อย ๑๐ อาการ และรู้ข้อห้ามข้อควรระวังในการนวด พร้อมทั้งมีสุขภาพร่างกายและจิตใจไม่ขัดต่อจรรยาบรรณ จริยธรรม ในการประกอบอาชีพ	๖๔๐
ระดับ ๓ หมายถึง ผู้ที่มีความสามารถในการนวดไทยเพื่อผ่อนคลาย บรรเทาอาการปวดเมื่อยทั่วไป สามารถวินิจฉัย บำบัดรักษาโรค ตามทฤษฎีการแพทย์แผนไทย และรู้ข้อห้ามข้อควรระวังในการนวด พร้อมทั้งมีสุขภาพร่างกาย และจิตใจไม่ขัดต่อจรรยาบรรณ จริยธรรม ในการประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย และมีใบประกอบโรคศิลปะตาม พรบ. การประกอบโรคศิลปะ พ.ศ. ๒๕๔๒	๗๙๕
๒.๓ สาขาอาชีพนักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (หัตถบำบัด)	
ระดับ ๑ หมายถึง การส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมแบบพื้นฐานที่บุคคลทั่วไปสามารถดูแลตนเองและผู้อื่นได้ภายใต้คำแนะนำและการสนับสนุนของผู้ที่มีความรู้ความสามารถ	๕๔๐

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒	หมายถึง การดูแลส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมที่ต้องมีความรู้ความสามารถและความชำนาญในระดับที่สามารถบรรเทาอาการเจ็บป่วยเบื้องต้นและให้ไปรักษาตนเองต่อได้ ทั้งนี้มิใช่เป็นการประกอบโรคศิลปะ	๗๑๕
๒.๔ สาขาอาชีพนักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (สุคนธบำบัด)		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยา ความรู้เกี่ยวกับสปา ทัศนคติและจรรยาบรรณของผู้ให้บริการ กฎหมายเกี่ยวกับวิชาชีพการทำจิตให้สงบและการสนทนาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งมีความรู้เฉพาะและสามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับสุคนธบำบัด ซึ่งประกอบด้วยประวัติความเป็นมาของเครื่องหอมต่างประเทศ และพืชหอมต่างประเทศ วิธีผสมน้ำมันหอมพื้นฐานต่างประเทศ ๑๐ ชนิด วิธีผสมและใช้เครื่องหอมเพื่อบรรเทาอาการขั้นพื้นฐานของระบบต่าง ๆ และการใช้ประโยชน์จากกลิ่นหอมเพื่อสุขภาพ ระบบกลิ่น ข้อห้ามและข้อควรระวังในการใช้กลิ่นหอมเพื่อสุขภาพ รวมทั้งสามารถใช้เทคนิคการนวดสุคนธบำบัด ใช้น้ำมันหอมระเหยต่างประเทศได้ตามคำสั่งของผู้สั่งการ บอกและใช้ประโยชน์จากกลิ่นหอมเพื่อสุขภาพ ข้อห้ามและข้อควรระวังในการใช้กลิ่นหอมเพื่อสุขภาพ ให้คำแนะนำแก่ลูกค้าหลังจากได้รับการบริการนวด	๕๙๕
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๑ แล้ว พร้อมทั้งมีความรู้เฉพาะเกี่ยวกับน้ำมันหอมต่างประเทศ รู้วิธี สามารถเตรียมและผสมน้ำมันหอมต่างประเทศ ๒๐ ชนิด ผลิตภัณฑ์เพื่อการนวดหน้า นวดตัว พอกหน้า พอกตัว น้ำมันต่างประเทศตามตำรับต่าง ๆ เพื่อบรรเทาอาการขั้นพื้นฐานของระบบต่าง ๆ ข้อแทรกซ้อนและวิธีการแก้ไขอาการแพ้ต่าง ๆ เพื่อใช้ในสถานบริการของตน ผสมน้ำมันหอมต่างประเทศตามตำรับต่าง ๆ เพื่อบรรเทาอาการพื้นฐานของระบบต่าง ๆ และสังเกตอาการแทรกซ้อน ตลอดจนวิธีการแก้ไขอาการแพ้ต่าง ๆ ได้	๗๙๐
๒.๕ สาขาอาชีพนักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (วารีบำบัด)		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยา ความรู้เกี่ยวกับสปา ทัศนคติและจรรยาบรรณของผู้ให้บริการ กฎหมายเกี่ยวกับวิชาชีพการทำจิตให้สงบและการสนทนาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งมีความรู้เฉพาะและสามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับวารีบำบัด ซึ่งประกอบด้วยความรู้พื้นฐานของวารีบำบัด การเตรียมการอบไอน้ำเพื่อใช้งานและปฏิบัติการเกี่ยวกับการอบไอน้ำ การเตรียมห้องซาวน่าและปฏิบัติการเกี่ยวกับการใช้ซาวน่า รวมทั้งการใช้อ่างน้ำวนและผลของการใช้อ่างน้ำวน	๖๒๕
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๑ แล้ว พร้อมทั้งมีความรู้เฉพาะการเตรียมการบำบัดและสามารถปฏิบัติงานเกี่ยวกับการแช่ในอ่างอาบน้ำ (Hydrotherapy bath) รวมทั้งการใช้และการบริการด้วยการใช้ฝักบัวแรงดันน้ำ (Shower treatment)	๘๒๕

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๒.๖ สาขาอาชีพนักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (โภชนบำบัด)		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับกายวิภาคศาสตร์และสรีรวิทยา ความรู้เกี่ยวกับสปา ทัศนคติและจรรยาบรรณของผู้ให้บริการ กฎหมายเกี่ยวกับวิชาชีพ การทำจิตให้สงบและการสนทนาภาษาอังกฤษสำหรับการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งมีความรู้เฉพาะเกี่ยวกับโภชนบำบัดและทฤษฎีของตำรับอาหารแต่ละประเภท เช่น อาหารแมคโครไบโอติก อาหารมังสวิรัติ อาหารไทยเพื่อสุขภาพ อาหารเจ ฯลฯ รวมทั้งมีความสามารถประเมินภาวะทางโภชนาการ ให้คำแนะนำการเลือกรับประทานอาหารให้ผู้มารับบริการได้	๖๘๐
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๑ แล้ว พร้อมทั้งมีความรู้เกี่ยวกับสารอาหารสุขภาพ การบำบัดด้วยวิตามิน และสารเสริมอาหาร การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคเพื่อส่งเสริมสุขภาพ การบริโภคและการอดอาหารเพื่อการล้างพิษ รวมทั้งมีความสามารถปฏิบัติการอดอาหารเพื่อการล้างพิษด้วยตนเอง แนะนำอาหารให้เหมาะสมกับสุขภาพของผู้มารับบริการ ประกอบอาหารและเครื่องดื่มเพื่อสุขภาพได้	๙๐๐
๓. กลุ่มสาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์ ได้แก่		
๓.๑ สาขาอาชีพช่างซ่อมไมโครคอมพิวเตอร์		
ระดับ ๑	หมายถึง เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ พื้นฐานทางด้านไมโครคอมพิวเตอร์ การประกอบ ติดตั้งอุปกรณ์ การติดตั้งโปรแกรมระบบปฏิบัติการ โปรแกรมประยุกต์ การติดตั้งระบบเชื่อมต่ออินเตอร์เน็ต ระบบรักษาความปลอดภัยขั้นพื้นฐาน และพระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ ๑ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ การเลือกใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ การติดตั้ง การแก้ไขปัญหาโปรแกรมระบบปฏิบัติการ โปรแกรมประยุกต์ โปรแกรมอรรถประโยชน์ และโปรแกรมป้องกันไวรัสคอมพิวเตอร์ การติดตั้งระบบเครือข่าย ระบบความปลอดภัย พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์	๕๕๐
ระดับ ๓	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ ๒ เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ การใช้เครื่องมือเครื่องมือวัดในการวิเคราะห์ ตรวจซ่อม แก้ปัญหาของเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วงต่าง ๆ แก้ไขปัญหาของระบบปฏิบัติการ และโปรแกรมอื่น ๆ การจัดการไฟล์ระบบ การสำรองและกู้คืนข้อมูล วางแผนและติดตั้งระบบเครือข่าย และการแก้ปัญหาระบบความปลอดภัยของคอมพิวเตอร์	๖๖๐
๓.๒ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้าภายในอาคาร		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่สามารถเดินสายไฟฟ้าด้วยเข็มขัดรัดสาย ติดตั้งและประกอบต่อสายไฟและแผงจ่ายไฟระบบ ๑ เฟส	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ ๑ และสามารถติดตั้งร้อยท่อระบบไฟ ๑ เฟส และ ๓ เฟส รวมทั้งสามารถตรวจหาสาเหตุข้อขัดข้องในวงจรแผงเมนซ์สวิตซ์ได้	๕๕๐
ระดับ ๓	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ ๒ และสามารถติดตั้ง วิเคราะห์ แก้ไขข้อขัดข้อง บำรุงรักษามอเตอร์ไฟฟ้า หม้อแปลงไฟฟ้า อุปกรณ์ตัดวงจรอัตโนมัติ ระบบสัญญาณเตือนภัย และวงจรควบคุมอาคาร	๖๖๐

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๓.๓ สาขาอาชีพช่างไฟฟ้าอุตสาหกรรม		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่สามารถอ่านแบบไฟฟ้าแสงสว่างในโรงงาน เดินสาย ต่อสาย และติดตั้งมอเตอร์ไฟฟ้า ตามแบบที่กำหนด	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ ๑ และสามารถติดตั้งและเดินสายไฟฟ้าในท่อโลหะ แผงควบคุมมอเตอร์ และแผงเครื่องมือวัดในวงจรแผงจ่ายไฟ	๕๕๐
ระดับ ๓	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ ๒ และสามารถติดตั้ง ตรวจซ่อม และบำรุงรักษาวงจรควบคุมมอเตอร์กระแสไฟสลับ (AC) และกระแสไฟตรง (DC) หม้อแปลงไฟฟ้าทั้ง ๑ เฟส และ ๓ เฟส	๖๖๐
๓.๔ สาขาอาชีพช่างเครื่องปรับอากาศในบ้านและการพาณิชย์ขนาดเล็ก		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่สามารถเดินและติดตั้งท่อสารทำความเย็น ท่อน้ำทิ้ง และต่อวงจรไฟฟ้าในเครื่องปรับอากาศ	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ ๑ และสามารถติดตั้ง ตรวจซ่อมส่วนประกอบและอุปกรณ์เครื่องปรับอากาศ ๑ เฟส และ ๓ เฟส	๕๕๐
ระดับ ๓	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ ๒ และสามารถควบคุม ติดตั้งเครื่องปรับอากาศตามรายละเอียดและแบบที่กำหนด วินิจฉัยข้อขัดข้องของอุปกรณ์ ซ่อม และปรุงแต่งอุปกรณ์ของเครื่องปรับอากาศ วินิจฉัยหาสาเหตุและตรวจซ่อมข้อขัดข้องทางระบบไฟฟ้า ระบบควบคุมทั้งชนิดธรรมดาและอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในเครื่องปรับอากาศ	๖๖๐
๓.๕ สาขาอาชีพช่างอิเล็กทรอนิกส์ (โทรทัศน์)		
ระดับ ๑	หมายถึง เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านพื้นฐานทางไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ การทำงานของอุปกรณ์ต่าง ๆ หลักการทำงาน การใช้งานของวงจรอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องมือวัดทางไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ส่วนประกอบ การทำงานของเครื่องรับโทรทัศน์ และการวิเคราะห์อาการเสียของเครื่องรับโทรทัศน์ได้	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบระดับ ๑ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในด้านการทำงานของภาคต่าง ๆ ของเครื่องรับโทรทัศน์ การส่งสัญญาณและการรับสัญญาณของเครื่องรับโทรทัศน์ การปรับแต่งเครื่องรับโทรทัศน์ ระบบสายอากาศและสายนำสัญญาณของเครื่องรับโทรทัศน์ได้	๕๕๐
๔. กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหการ ได้แก่		
๔.๑ สาขาอาชีพช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์ ระดับต้น (ช่างลอกแบบ) คือ ผู้ที่สามารถเขียนแบบภาพ ๒ มิติ ตามแบบร่างโดยใช้โปรแกรม CAD	๕๑๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์ ระดับกลาง (ช่างลอกแบบ) คือ ผู้ที่สามารถเขียนแบบแยก และภาพประกอบจากชิ้นงานจริง หรือแบบงานโดยใช้โปรแกรม CAD	๕๘๕
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์ ระดับสูง (ช่างเขียนแบบ ๓ มิติ) คือ ผู้ที่สามารถเขียนแบบแยกชิ้น และภาพประกอบเป็นภาพ ๓ มิติจากชิ้นงานจริง หรือแบบงาน โดยใช้โปรแกรม CAD	๗๔๐

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๔.๒ สาขาอาชีพช่างเชื่อมแม็ก		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่สามารถเชื่อมเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ (เหล็กแผ่นและท่อ) ที่เป็นแนวฟิลเล็ท (Fillet Weld) ในตำแหน่งท่าเชื่อมต่าง ๆ ได้ทุกตำแหน่ง ด้วยกระบวนการเชื่อมแบบอาร์ก โดยใช้ลวดเชื่อมต่อเนื่องและใช้แก๊สคาร์บอน-ไดออกไซด์ หรือแก๊สผสมคาร์บอนไดออกไซด์ - อาร์กอน หรือแก๊สผสมอื่น ๆ	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่สามารถเชื่อมเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ (เหล็กแผ่น) ที่เป็นแนวเชื่อมต่อ (Butt - Weld) ในตำแหน่ง ท่าเชื่อมต่าง ๆ ได้ทุกตำแหน่ง ด้วยกระบวนการเชื่อมแบบอาร์ก โดยใช้ลวดเชื่อมต่อเนื่องและใช้แก๊สคาร์บอน-ไดออกไซด์ หรือแก๊สผสมคาร์บอนไดออกไซด์ - อาร์กอน หรือแก๊สผสมอื่น ๆ	๕๕๐
ระดับ ๓	หมายถึง ผู้ที่สามารถเชื่อมเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำ (ท่อ) ที่เป็นแนวเชื่อมต่อชน (Butt - Weld) ในตำแหน่งท่าเชื่อมต่าง ๆ ได้ทุกตำแหน่ง ด้วยกระบวนการเชื่อมแบบอาร์ก โดยใช้ลวดเชื่อมต่อเนื่องและใช้แก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ หรือแก๊สผสมคาร์บอนไดออกไซด์ - อาร์กอน หรือแก๊สผสมอื่น ๆ	๖๖๐
๔.๓ สาขาอาชีพช่างเชื่อมทิก		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่สามารถใช้เครื่องมือวัสดุและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย ปฏิบัติการเชื่อมเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำหรือเหล็กกล้าไร้สนิม ประเภทแผ่นและท่อ ที่มีความหนา ๑.๕ - ๓ มม. แนวเชื่อมฟิลเล็ท (ต่อฉาก ต่อมุม ต่อเกย) เช่น งานโครงสร้างทั่วไปได้ทุกตำแหน่งท่าเชื่อมด้วยกระบวนการเชื่อมทิก	๕๐๕
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่สามารถใช้เครื่องมือวัสดุและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย ปฏิบัติการเชื่อมเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำหรือเหล็กกล้าไร้สนิม ประเภทแผ่น ที่มีความหนา ๑.๕ - ๓ มม. แนวเชื่อมต่อชน เช่น งานโครงสร้างทั่วไปได้ทุกตำแหน่งท่าเชื่อมด้วยกระบวนการเชื่อมทิก	๖๘๐
ระดับ ๓	หมายถึง ผู้ที่สามารถใช้เครื่องมือวัสดุและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย ปฏิบัติการเชื่อมเหล็กกล้าคาร์บอนต่ำหรือเหล็กกล้าไร้สนิม ประเภทท่อ ที่มีความหนา ๑.๕ – ๔ มม. แนวเชื่อมต่อชน เช่น งานโครงสร้างทั่วไปได้ทุกตำแหน่งท่าเชื่อมด้วยกระบวนการเชื่อมทิก	๘๕๕
๔.๔ สาขาอาชีพช่างเชื่อมท่อพอลิเอทีลีนความหนาแน่นสูง		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพที่มีความสามารถเลือกใช้ค่าตัวแปรในงานเชื่อม เตรียมงานเชื่อมตามข้อกำหนด การเชื่อมท่อ HDPE แบบต่อชน (Butt Joint) โดยกระบวนการเชื่อมพลาสติกด้วยแผ่นเหล็กร้อน และความสามารถปฏิบัติงานเชื่อมตามค่าตัวแปร ตามข้อกำหนดการควบคุม และบันทึกข้อมูลการเชื่อม (Manual Control) และสามารถปฏิบัติงานเชื่อมตามค่าตัวแปรตามข้อกำหนดด้วยชุดควบคุมและบันทึกข้อมูลการเชื่อม (Data Logger Unit) ได้ รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทัศนคติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน นิสัยอุตสาหกรรม การใช้เครื่องมือวัดทั่วไป วัสดุช่างในงานเชื่อมและเครื่องเชื่อมท่อ HDPE การคำนวณพารามิเตอร์ตามข้อกำหนดการเชื่อม มาตรฐานงานเชื่อม และการตรวจสอบการเชื่อมท่อ HDPE	๕๑๐

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๔.๕ สาขาอาชีพช่างประกอบท่อ	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ประกอบอาชีพที่มีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถทักษะพื้นฐานและทัศนคติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานคณิตศาสตร์พื้นฐานในการคำนวณ (ขนาด มิติรูปทรงเรขาคณิต) ประเภท การเลือกใช้และการบำรุงรักษาวัสดุช่าง (ท่อเหล็กกล้าละมุน ท่อเหล็กกล้าเจือต่ำ ท่อเหล็กกล้าไร้สนิม) เครื่องมือวัด เครื่องมือพื้นฐาน เครื่องมือกล และเครื่องมือกลพิเศษ หลักการประกอบท่อ คำศัพท์เทคนิค การอ่านแบบงานประกอบและติดตั้งท่อ วิธีการตรวจสอบชิ้นงาน การเตรียมพื้นที่ ขั้นตอนการทำงาน ระบบควบคุมคุณภาพ เก็บรักษาวัสดุ วิธีผ่อนแรง และตรวจสอบผลงาน โดยการปฏิบัติงานต้องมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญ	๔๔๐
๔.๖ สาขาอาชีพช่างทำแม่พิมพ์ฉีดโลหะ	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถทักษะพื้นฐานและทัศนคติเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน การอ่านแบบ การเขียนแบบคณิตศาสตร์ช่าง การเลือกใช้ปฏิบัติงานการดูแลรักษาเครื่องมือช่าง เครื่องมือวัดเบื้องต้นที่ใช้ในการผลิตชิ้นส่วนแม่พิมพ์ ความรู้เกี่ยวกับวัสดุเบื้องต้น (ชนิด คุณสมบัติทางกายภาพ และสัญลักษณ์ของเหล็กที่ใช้ทำแม่พิมพ์) โดยการตัดสินใจในการแก้ไขปัญหาจะทำอยู่ภายใต้การแนะนำหรือตรวจสอบจากหัวหน้างาน	๕๓๐
๕. กลุ่มสาขาอาชีพช่างก่อสร้าง ได้แก่	
๕.๑ สาขาอาชีพช่างไม้ก่อสร้าง	
ระดับ ๑ หมายถึง สามารถสร้าง ประกอบ ติดตั้งไม้แบบ คาน เสา พื้น บันไดช่วงพาดเดียว แผ่นพื้นด้วยไม้หรือแผ่น ผลิตภัณฑ์ไม้สำเร็จรูป ฝ้าเพดานด้วยไม้แปรรูปหรือวัสดุแผ่นอื่น ๆ ระนาบเดียว	๔๒๕
ระดับ ๒ หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถสร้างไม้แบบเสากลม บันไดเวียน บันไดหักศอก ซุ้มโค้ง ผนังรูปทรงห้าเหลี่ยมและรูปทรงหกเหลี่ยม ที่ไม่สลับซับซ้อน ประกอบติดตั้งโครงหลังคาซ้อน ประกอบติดตั้งและรื้อถอนนั่งร้าน	๕๔๕
ระดับ ๓ หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถประกอบติดตั้งไม้แบบบันไดเวียน บันไดหักศอก ซุ้มโค้ง ผนังรูปทรงห้าเหลี่ยมและรูปทรงหกเหลี่ยมแบบที่มีความสลับซับซ้อน สร้างและประกอบติดตั้งชิ้นส่วนของโครงสร้างของระบบผนังรับน้ำหนัก โครงสร้างหลังคาแบบโครงถัก ประมาณราคางานวางแผน การทำงานและมอบหมายงาน	๖๗๐
๕.๒ สาขาอาชีพช่างก่ออิฐ	
ระดับ ๑ หมายถึง สามารถก่ออิฐเพื่อฉาบให้ได้ขนาด ระดับ ดิ่ง ฉาก ระนาบ	๓๘๐
ระดับ ๒ หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถใช้เครื่องมือกลตัดอิฐ ก่ออิฐโครงสร้างรับกำลัง รูปทรงโค้ง แนวราบ ประกอบ ติดตั้ง และรื้อถอนนั่งร้าน	๕๑๕
ระดับ ๓ หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถก่ออิฐซุ้มโค้ง ก่ออิฐโชว์แนว เขียนแบบปฏิบัติงาน ประมาณราคางาน วางแผนการทำงาน และมอบหมายงาน	๖๔๕

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๕.๓ สาขาอาชีพช่างฉาบปูน	
ระดับ ๑ หมายถึง สามารถประกอบ ติดตั้ง และรื้อนั่งร้าน ทำปุ่มระดับ จับเซี้ยม ฉาบรองพื้น ฉาบทับหน้า ฉาบแต่งร่อง เซาะร่อง	๔๒๕
ระดับ ๒ หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถฉาบแต่งลาย ฉาบฝ้าเพดาน ฉาบท้องคาน ฉาบพื้นผิวโค้ง และติดตั้งบัวสำเร็จรูป	๕๔๕
ระดับ ๓ หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ สามารถปั้น และติดตั้งบัวลวดลายต่าง ๆ วิเคราะห์และซ่อมแซมแก้ไขปัญหางานฉาบ ฉาบฉนวนกันซึม ฉาบผิวด้วยแอสฟัลต์ อีพ๊อกซี่ วัสดุสังเคราะห์อื่น ๆ	๖๗๐
๕.๔ สาขาอาชีพช่างอะลูมิเนียมก่อสร้าง	
ระดับ ๑ หมายถึง สามารถประกอบและติดตั้งหน้าต่างมุ้งลวด ช่องแสงติดตาย และโครงคร่าวฝ้าเพดานทีบาร์	๔๐๕
ระดับ ๒ หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๑ และสามารถประกอบและติดตั้งหน้าต่างบานเลื่อน บานเปิด บานกระทุ้งและประตูบานเลื่อน	๕๒๕
ระดับ ๓ หมายถึง ต้องทดสอบผ่านระดับ ๒ และสามารถประกอบและติดตั้งประตูบานสวิง ประตูบานเลื่อน ชนิดแขวน โครงคร่าวอะลูมิเนียมรอบอาคาร สร้างและใช้แม่แบบนำ เขียนแบบปฏิบัติงาน ประมาณราคา ทำใบรายการวัสดุ วางแผนการปฏิบัติงาน และมอบหมายงาน	๖๔๕
๕.๕ สาขาอาชีพช่างหินขัด	
ระดับ ๑ หมายถึง ช่างซึ่งสามารถปฏิบัติงานตามรูปแบบพื้นฐานหรือตามคำสั่งได้ เลือกใช้วัสดุผสมให้เหมาะสมกับการใช้งานหรือตามข้อกำหนด จัดเตรียมและใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับงาน ใช้อุปกรณ์ป้องกันภัย เตรียมพื้นที่ปฏิบัติงานที่จะทำหินขัด หินล้าง หาแนว ระดับเพื่อติดตั้งเส้นแบ่งกั้นพื้นที่ในรูปแบบอย่างง่าย ผสมวัสดุผสมได้ตามอัตราส่วนที่เหมาะสม ทำหินขัด หินล้าง ตามรูปแบบพื้นฐานได้ ขัดพื้นผิวหินขัดและล้างพื้นผิวหินล้างให้ได้ระดับและระนาบ รวมถึงบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน และปฏิบัติงานได้เสร็จภายในเวลาที่กำหนด	๔๔๐
๕.๖ สาขาอาชีพช่างฉาบยิปซัม	
ระดับ ๑ หมายถึง ผู้ที่สามารถเลือกและใช้อุปกรณ์ความปลอดภัยส่วนบุคคล เลือกใช้และบำรุงรักษาซ่อมแซมเครื่องมือพื้นฐานในงานช่างฉาบยิปซัม เลือกใช้และจัดเตรียมวัสดุที่ใช้ในงานฉาบยิปซัม ประกอบหรือรื้อถอนนั่งร้านและค้ำยันอย่างถูกต้องและปลอดภัย เตรียมพื้นที่ทำงานและพื้นผิวที่จะทำการฉาบ ปฏิบัติงานฉาบรอยต่อแผ่น ฉาบมุมภายใน ฉาบมุมภายนอกตามมาตรฐานการฉาบรอยต่อยิปซัม ซ่อมแซมและฉาบรอยชำรุดเสียหาย กองเก็บและขนย้ายวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือได้ถูกต้องและปลอดภัย	๔๔๐

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๕.๗ สาขาอาชีพช่างมุงหลังคากระเบื้องคอนกรีต		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่สามารถใช้และบำรุงรักษาเครื่องมือวัด ตัด เจาะ และอุปกรณ์ความปลอดภัยส่วนบุคคลได้อย่างถูกต้อง ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ในการมุงหลังคาตลอดจนการขนย้ายได้อย่างถูกต้อง ลำเลียงวัสดุมุงต่าง ๆ ขึ้นลงจากหลังคาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ปลอดภัยทั้งต่อตัวสินค้าและผู้ปฏิบัติงาน สามารถ วัด ตัด มุงกระเบื้องและติดตั้งอุปกรณ์เบื้องต้น ผสมปูนทรายเพื่อใช้ในการติดตั้งครอบได้อย่างถูกต้อง และทาสี ปูนทรายใต้ครอบรอยตัดกระเบื้อง หัวตะปูและแผ่นปิดรอยต่อได้อย่างถูกต้องเรียบร้อยสวยงาม	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๑ แล้ว ซึ่งสามารถปฏิบัติงานอ่านแบบก่อสร้าง เขียนแบบร่าง ตรวจสอบความถูกต้อง อาทิเช่น ความลาดชัน ระยะ ระดับ และความได้ฉากของโครงหลังคา เป็นต้น ติดตั้งแป ติดตั้งวัสดุกันความร้อน มุงกระเบื้อง ตัดกระเบื้อง ตะเข้สัน ตะเข้ราง ติดตั้งรางน้ำตะเข้ ติดตั้งครอบหลังคา ติดตั้งแผ่นปิดรอยต่อ ให้คำแนะนำการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ ทั้งนี้ ในการทำงานนั้นช่างมุงหลังคาสามารถตัดสินใจแก้ปัญหาได้ในระดับปานกลาง แต่ยังต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของหัวหน้าช่างในเรื่องสำคัญ	๕๖๕
ระดับ ๓	หมายถึง ผู้ที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือระดับ ๒ แล้ว ซึ่งสามารถปฏิบัติงานอ่านแบบก่อสร้าง เขียนแบบร่าง ปรับแก้แบบหลังคาให้ถูกต้องกับหน้างาน คำนวณถอดแบบ ประมาณการวัสดุ อุปกรณ์และค่าแรง ให้คำแนะนำและร่วมวางแผนการทำงาน ควบคุมงาน วิเคราะห์บ่งชี้ถึงสภาพปัญหาหลังคาและกำหนดแนวทางแก้ไข ประสานงาน ทำรายงานส่งผู้ว่าจ้าง และตรวจสอบคุณภาพงานมุงหลังคาให้ถูกต้องตามมาตรฐานการติดตั้งก่อนส่งมอบงาน	๖๘๕
๖. กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ ได้แก่		
๖.๑ สาขาอาชีพช่างเย็บ		
ระดับ ๑	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือและความรู้พื้นฐานในการปฏิบัติงานที่ต้องมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น และเป็นผู้ที่มีจิตสำนึกด้านความปลอดภัยในการทำงาน มีความรู้พื้นฐาน รู้หน้าที่ มีความสามารถใช้จักรอุตสาหกรรม จักรพิเศษ วิเคราะห์เย็บชิ้นงานเพื่อให้มีคุณภาพตามที่กำหนด และแก้ไขปัญหาจักรและอุปสรรคในการเย็บชิ้นงานในเวลาที่กำหนด	๓๔๕
ระดับ ๒	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือระดับกลาง มีความรู้ ความสามารถ ทักษะการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ได้ดี และประสบการณ์การทำงาน สามารถให้คำแนะนำผู้ใต้บังคับบัญชาได้คุณภาพงานสูง และเป็นผู้ที่มีความสามารถใช้จักรอุตสาหกรรม ได้หลายประเภทตามที่กำหนดเย็บเป็นตัวสำเร็จรูป ได้ตามคุณภาพและเวลาที่กำหนด แก้ไขปัญหาจักร และอุปสรรคในการเย็บชิ้นงานได้คุณภาพและเวลาที่กำหนด วิเคราะห์ขั้นตอนเย็บ และคิดค้นหาวิธีการเย็บเพื่อสนับสนุนการผลิตจำนวนมาก	๔๑๐

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๓	หมายถึง ผู้ที่มีฝีมือระดับสูง สามารถวิเคราะห์ วินิจฉัยปัญหาการตัดสินใจ รู้ขั้นตอนกระบวนการของงานเป็นอย่างดี สามารถช่วยแนะนำงานฝีมือผู้ใต้บังคับบัญชาได้ดี สามารถใช้หนังสือคู่มือนำความรู้ และทักษะมาประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้โดยเฉพาะการตัดสินใจและเลือกใช้วิธีการที่เหมาะสม และเป็นผู้ที่มีความสามารถในการวางแผนการผลิต วิเคราะห์และกำหนดราคาชิ้นงานเย็บ และควบคุมการผลิตในแผนกเย็บอย่างมีประสิทธิภาพ	๕๕๐
๖.๒ สาขาอาชีพช่างเครื่องประดับ (ประดับอัญมณี)		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างประดับอัญมณีหรือช่างฝังที่มีความรู้ ความสามารถในการใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ และเครื่องจักรได้เหมาะสมกับชิ้นงาน สามารถอ่านแบบและใบสั่งงานได้อย่างถูกต้อง สามารถฝังหนามเตย ฝังหุ้ม ฝังไข่ปลา ฝังหนีบ เช่น งานฝังเข็มกลัด หรือจี้แบบง่าย ๆ เป็นต้น	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างประดับอัญมณีหรือช่างฝังที่ผ่านการทดสอบระดับ ๑ แล้ว มีความสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนและกระบวนการผลิตอย่างละเอียดและถูกต้อง สามารถตรวจสอบคุณภาพได้อย่างถูกต้อง แก้ไขปัญหา เจียระไน ขัด ตกแต่ง ชุบ สอนงาน ถ่ายทอดความรู้ และฝังพลอยสี่เหลี่ยม ฝังพลอยเม็ดยอด ฝังงานโบราณ เช่น งานฝังจี้ หรือเข็มกลัด เป็นต้น	๖๐๕
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างประดับอัญมณีหรือช่างฝังที่ผ่านการทดสอบระดับ ๒ แล้ว มีความสามารถในการฝังอัญมณีขั้นสูง สามารถวิเคราะห์ วินิจฉัย แก้ปัญหา และให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการฝังพลอย สามารถนำความรู้และทักษะเกี่ยวกับงานฝังพลอยประยุกต์ใช้กับเทคโนโลยีใหม่ได้ และสามารถเลือกวิธีฝังพลอยให้เหมาะสมกับตัวเรือน เช่น การฝังตัวเรือนที่เป็นเกลียว เป็นต้น	๘๒๕
๖.๓ สาขาอาชีพช่างเครื่องเรือนไม้		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีความสามารถใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือพื้นฐานของงานเครื่องเรือนไม้ด้วยความปลอดภัย สามารถดูแบบ รูปแปลนในเรื่องขนาดและระยะของแบบเบื้องต้นได้ สามารถเพลาะโครงงานไม้เครื่องเรือนได้ สามารถประกอบชั้นปรับระดับได้เบื้องต้น เช่น ทำชั้นโปร่ง โต๊ะข้าง ม้านั่ง เป็นต้น	๓๗๐
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ ๑ แล้ว มีความสามารถใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือพื้นฐานไม้โครง ไม้อัดได้ถูกต้องตามแบบที่กำหนด สามารถใช้เครื่องมือไฟฟ้าเบื้องต้นของงานช่างไม้เครื่องเรือนด้วยความปลอดภัย สามารถอ่านแบบได้ สามารถเขียนแบบเท่าของจริงได้ (ขยายแบบของรูปตัด) สามารถตัด สามารถประกอบงานเพลาะโครงของชั้นที่ปรับระดับได้ สามารถประกอบงานเพลาะโครง ติดตั้งอุปกรณ์ยึดติดของตู้ได้ถูกต้องแม่นยำ เช่น เครื่องเรือนไม้ประเภท Built-in ประเภทถอดประกอบ เป็นต้น	๔๒๕
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ ๒ แล้ว ใช้วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือพื้นฐาน เครื่องมือไฟฟ้า เครื่องเลื่อยวงเดือน เครื่องเลาล์เตอร์ เลื่อยปรับองศา และเครื่องจักรกลงานไม้ได้ถูกต้อง สามารถเขียนแบบเท่าของจริงได้ (ขยายแบบของรูปตัด) สามารถอ่านแบบถอดรายการประกอบแบบอุปกรณ์ที่ระบุมา	๔๘๐

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
	กับแบบ สามารถทำจิ๊กของงานได้ถูกต้อง สามารถถอดและกำหนดการสร้างจิ๊กที่จะนำไปใช้งานได้ สามารถตัดไม้โครง ไม้อัด ไม้จริง ด้วยจิ๊กของแบบได้ สามารถตัดโค้ง ตัดกลม ตามแบบต่าง ๆ ของงานไม้ได้ด้วยจิ๊กถูกต้องตามแบบที่กำหนดให้ สามารถประกอบงานเพลาะโครงงานไม้เครื่องเรือน สามารถออกแบบเครื่องเรือน สามารถติดตั้งงานเพลาะโครงเครื่องเรือนไม้จริง สามารถทำเครื่องเรือนไม้ด้วยโครงไม้จริง ไม้กรุด้วยไม้จริง ไม้อัด หรือไม้วิทยาศาสตร์ สามารถปิดพื้นผิวหน้าและตกแต่งเครื่องเรือนด้วยวัสดุแผ่น เช่น แผ่นไม้ยาง แผ่นฟอร์เมก้า เป็นต้น	
๖.๔ สาขาอาชีพช่างบุครุภัณฑ์		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่สามารถอ่านแบบ ตัดแบบ เย็บ ประกอบ ตกแต่งและตรวจสอบคุณภาพของงานได้ สามารถหุ้มของใช้ซึ่งใช้ในอาคาร ยานพาหนะ และอื่น ๆ สำหรับงานที่มีความง่ายและซับซ้อนน้อย เช่น การตัดเย็บเบาะนั่งรูปสี่เหลี่ยมหรือวงกลม เป็นต้น	๓๕๕
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ ๑ แล้ว สามารถอ่านแบบ ตัดแบบ เย็บ ประกอบ ตกแต่ง และตรวจสอบคุณภาพของงานได้ สามารถหุ้มของใช้ในอาคาร ยานพาหนะ และอื่น ๆ สำหรับงานที่มีความยากและซับซ้อนมากขึ้น เช่น ห่อหุ้มเก้าอี้ทำงาน สตูล เป็นต้น	๔๑๐
ระดับ ๓	หมายถึง ช่างที่ผ่านการทดสอบระดับ ๒ แล้ว สามารถอ่านแบบ ตัดแบบ เย็บ ประกอบ ตกแต่ง และตรวจสอบคุณภาพ ตลอดจนวิเคราะห์ คำนวณราคาต้นทุน สำหรับงานที่มีความซับซ้อนและมีขั้นตอนมาก เช่น หุ้มเบาะที่นั่งคนเดียวประเภทหลุยส์ เป็นต้น	๔๖๕
๖.๕ สาขาอาชีพช่างสีเครื่องเรือน		
ระดับ ๑	หมายถึง ช่างที่มีประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับสาขาอาชีพช่างสีเครื่องเรือนไม่น้อยกว่า ๑ ปี มีความรู้พื้นฐานในการทำงาน ปฏิบัติงานภายใต้คำแนะนำของหัวหน้างาน สามารถปฏิบัติงานเตรียมพื้นผิว ย้อมสี เคลือบด้วยแลคเกอร์เงาหรือแลคเกอร์ด้าน สร้างลวดลายและทาสีตามแบบกำหนด	๓๘๕
ระดับ ๒	หมายถึง ช่างที่มีประสบการณ์การทำงานในสาขาอาชีพช่างสีเครื่องเรือนไม่น้อยกว่า ๑ ปี นับแต่วันที่ได้รับหนังสือรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ ระดับ ๑ มีฝีมือระดับกลาง มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ การใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ได้ดี และสามารถให้คำแนะนำผู้ใต้บังคับบัญชาได้ โดยมีหัวหน้างานช่วยให้คำแนะนำหรือช่วยตัดสินใจในเรื่องสำคัญเมื่อจำเป็น สามารถปฏิบัติงานเตรียมพื้นผิว การพ่นสีรองพื้น พ่นสีทับหน้า สร้างลวดลายและพ่นเคลือบผิวด้วยแลคเกอร์	๔๙๕
๗. กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่		
๗.๑ สาขาอาชีพพนักงานประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่าง		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการตรวจสอบเครื่องมือเครื่องจักรก่อนการปฏิบัติงาน ประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่างตามตัวอย่างที่กำหนด โดยมีหัวหน้าคอยให้คำแนะนำ	๔๐๐

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่างตามแบบที่กำหนด ตรวจสอบการทำงานและความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ภายหลังการประกอบและการส่งมอบรวมถึงการแก้ไข และให้คำแนะนำถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ให้กับพนักงานประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าและแสงสว่าง ระดับ ๑	๔๗๕
๗.๒ สาขาอาชีพพนักงานประกอบมอเตอร์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการประกอบแกนเพลามอเตอร์ โครงเฟรมมอเตอร์ ตรวจสอบการประกอบ โดยจะต้องปฏิบัติงานตามคู่มือการประกอบมอเตอร์	๔๑๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการควบคุมตรวจสอบความพร้อมของพนักงาน การประกอบมอเตอร์อุปกรณ์ในการประกอบและอุปกรณ์ป้องกันอันตรายรวมถึงควบคุมดูแลงาน	๔๙๐
๗.๓ สาขาอาชีพช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องจักรพื้นฐาน (ประกอบด้วยเครื่องกลึง, กัด, ไส, เจาะ, เจียระไน และเครื่องเชื่อม) ตู้ควบคุมระบบไฟฟ้าเครื่องจักร มอเตอร์ ระบบแรงดันน้ำมัน (Hydraulic) และระบบแรงดันลม (Pneumatic) ระบบหล่อลื่นส่วนเคลื่อนไหวของเครื่องจักร และระบบท่อให้สามารถใช้งานได้ โดยจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดและกฎความปลอดภัยของเครื่องจักรนั้น ๆ เพื่อให้เครื่องจักรคงสภาพที่เป็นปกติอยู่เสมอ	๔๕๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ ในการปรับสภาพถอดเปลี่ยนและแก้ไขเครื่องจักรพื้นฐาน (ประกอบด้วยเครื่องกลึง, กัด, ไส, เจาะ, เจียระไน และเครื่องเชื่อม) ตู้ควบคุมระบบไฟฟ้าเครื่องจักร มอเตอร์ระบบแรงดันน้ำมัน (Hydraulic) และระบบแรงดันลม (Pneumatic) และอุปกรณ์ระบบท่อรวมถึงสามารถเปลี่ยนถ่ายและเติมสารหล่อลื่นของส่วนเคลื่อนไหวในเครื่องจักร	๕๔๐
๗.๔ สาขาอาชีพช่างเทคนิคระบบรักษาความปลอดภัย		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สามารถใช้อุปกรณ์ในระบบข้อมูลความปลอดภัยตามมาตรฐานที่กำหนดบำรุงรักษาอุปกรณ์ในระบบข้อมูลความปลอดภัยตามมาตรฐานที่กำหนด โดยจะต้องปฏิบัติงานให้เป็นไปตามข้อกฎหมายและกฎระเบียบความปลอดภัยของงานระบบรักษาความปลอดภัย	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ในอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ สามารถติดตั้งและถอดเปลี่ยนอุปกรณ์ในระบบข้อมูลความปลอดภัยตรวจสอบและทดสอบการติดตั้งรวมถึงวิเคราะห์หาสาเหตุและแก้ไขปัญหาจากระบบข้อมูลความปลอดภัย	๕๓๐

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๘. กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์ และกลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์ ได้แก่		
กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์		
๘.๑ สาขาอาชีพช่างกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่สามารถใช้งานเครื่องกลึงทำการแปรรูปวัสดุงาน ได้ตามแบบที่กำหนด โดยสามารถเตรียมความพร้อมการผลิตตามใบสั่งงาน ทำการผลิตชิ้นงาน ด้วยการกลึงปาดหน้า ปอกผิว เจาะรูนำศูนย์ และกลึงตัด ตามใบสั่งงาน ทำการลับมีดกลึงได้ ตรวจชิ้นงานผลิตได้ รวมถึงทำความสะอาดเครื่องกลึง เครื่องมือ และอุปกรณ์ให้พร้อมสำหรับการใช้งานครั้งต่อไป พร้อมทั้งการปฏิบัติงานตามกฎระเบียบการทำงานกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่สามารถทำการผลิตชิ้นงานด้วยกระบวนการกลึง เกลียวนอก กลึงเรียว กลึงขึ้นรูป กลึงตกร่อง และกลึงตกบ่า สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดกับชิ้นงาน รวมถึงทำการบำรุงรักษาเครื่องกลึง เครื่องมือ และอุปกรณ์ให้อยู่ในสภาพที่ดีพร้อมทำงานได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ	๕๓๐
๘.๒ สาขาอาชีพช่างเชื่อมมิก - แม็กสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่สามารถเตรียมการผลิตงานเชื่อมและปฏิบัติงาน เชื่อมมุมแบบแผ่นต่อแผ่นท่าราบ (Fillet Weld ; T-joint : PA) เชื่อมมุมแบบแผ่นต่อแผ่นท่าระดับ (Fillet Weld ; T-joint : PB) และเชื่อมมุมแบบแผ่นต่อแผ่นท่าตั้งเชื่อมลง (Fillet Weld ; T-joint : PG) ด้วยวัสดุที่กำหนด โดยได้ชิ้นงานที่มีคุณภาพ ชิ้นงานตรงตามข้อกำหนด และสามารถปฏิบัติงานตามกฎระเบียบในการทำงานเชื่อมมิก-แม็ก สำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติงานเชื่อมมุมแบบท่อต่อแผ่น เอียง ๔๕ องศา ท่าราบ ชิ้นงานหมุน (Fillet Weld ; Rotate : L- PA) เชื่อมมุมแบบท่อต่อแผ่นท่าระดับ (Fillet Weld ; Tube to Plate : PB) และเชื่อมมุมแบบท่อต่อแผ่นท่าตั้งเชื่อมลง (Fillet Weld ; Tube to Plate : PG) ด้วยวัสดุที่กำหนด โดยได้ชิ้นงานที่มีคุณภาพ ชิ้นงานตรงตามข้อกำหนด และแก้ไขปัญหาชิ้นงานได้	๕๓๐
๘.๓ สาขาอาชีพช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่สามารถทำการบำรุงรักษาระบบท่อ ระบบไฟฟ้า เครื่องจักร ระบบเครื่องจักรไฮดรอลิกส์และระบบนิวเมติกส์ เครื่องจักรกลพื้นฐาน และมอเตอร์ ตามรอบระยะเวลาที่กำหนดโดยเตรียมเครื่องมือช่าง เครื่องมือวัด และอุปกรณ์เพื่อทำการบำรุงรักษาเครื่องจักรให้สามารถดำเนินการผลิตได้ พร้อมทั้งสามารถปฏิบัติงานตามกฎและข้อกำหนดด้านความปลอดภัย ในการทำงานบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์ได้	๔๔๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติงานถอดเปลี่ยนชิ้นส่วนและอะไหล่ ของระบบไฮดรอลิกส์ และระบบนิวเมติกส์ เปลี่ยน ถ่ายและเติมสารหล่อลื่น เปลี่ยนชิ้นส่วนและอะไหล่เครื่องจักรกลพื้นฐาน ระบบไฟฟ้าของเครื่องจักรกลตามรอบระยะเวลาที่กำหนดให้พร้อมในการผลิตตามแผนได้	๕๓๐

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๘.๔ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	
ระดับ ๑ บุคคลซึ่งมีความสามารถเตรียมการผลิต ทำการผลิตชิ้นงาน ทำความสะอาดเครื่องกลึงอัตโนมัติ เครื่องมือและอุปกรณ์ พร้อมทั้งปฏิบัติงานตามกฎระเบียบ การทำงานเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติ สำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	๔๔๐
ระดับ ๒ บุคคลที่สามารถปรับเปลี่ยนและปรับตั้งอุปกรณ์เครื่องมือ ตัดระหว่างผลิต บำรุงรักษาเครื่องกลึงอัตโนมัติและอุปกรณ์ ตลอดจนสามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดกับชิ้นงานได้	๕๓๐
กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์	
๘.๕ สาขาอาชีพช่างเทคนิคพ่นสีตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและความปลอดภัยในการทำงาน การค้นหาอันตรายในสถานที่ปฏิบัติงาน พร้อมกำหนดวิธีการแก้ไขที่ถูกต้อง รวมทั้งสามารถเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มงาน สามารถเตรียมพื้นผิวก่อนพ่นสี และมีทักษะในการพ่นสีรองพื้น สีจริงได้อย่างน้อย ๓ งาน พร้อมทั้งสามารถตรวจสอบชิ้นงานหลังพ่นสี ด้วยสายตา อีกทั้งยังสามารถบำรุงรักษาอุปกรณ์ในการพ่นสีและห้องพ่นสีเบื้องต้นได้	๔๔๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานได้ทุกกระบวนการของงานพ่นสีตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ ให้คำแนะนำในงานพ่นสีรองพื้นและสีจริง บำรุงรักษาและซ่อมแซมปืนพ่นสี ตรวจสอบความพร้อมของการปฏิบัติงาน ตรวจสอบควบคุมคุณภาพของชิ้นงาน รวมถึงการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน	๕๓๐
๘.๖ สาขาอาชีพช่างเทคนิคพ่นซีลเลอร์ตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานซีลเลอร์ตัวถังรถยนต์ ปฏิบัติตามกฎระเบียบและความปลอดภัยในการทำงาน เตรียมความพร้อมก่อนเริ่มงาน การปฏิบัติก่อนการยาแนว ยาแนวขั้นพื้นฐานได้อย่างน้อย ๓ งาน พ่นอันเดอร์โค้ด (undercoat) และสามารถบำรุงรักษาอุปกรณ์ยาแนว และอันเดอร์โค้ดในเบื้องต้น	๔๔๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานทุกกระบวนการของงานซีลเลอร์ตัวถังรถยนต์ การยาแนวในพื้นที่ยาก และแตกต่างกันในหลายพื้นที่ของตัวถังรถ มีเทคนิคในการใช้ปืนยาแนว พร้อมทั้งบำรุงรักษาและซ่อมแซมปืนยาแนว ตรวจสอบความพร้อมของการปฏิบัติงาน อีกทั้งยังสามารถตรวจสอบควบคุมคุณภาพของชิ้นงาน รวมถึงสามารถเขียนรายงานการปฏิบัติงาน	๕๓๐
๘.๗ สาขาอาชีพพนักงานประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (ขั้นสุดท้าย)	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติตามกฎด้านความปลอดภัยและขั้นตอนการปฏิบัติงานสาขาประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (ขั้นสุดท้าย) อย่างน้อย ๓ กระบวนการ ได้แก่ การขับรถยนต์ตามที่	๔๔๐

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
องค์กรกำหนด การตรวจสอบระดับสูงต่ำของรถยนต์ การตรวจสอบศูนย์ล้อ การทดสอบความเร็ว (Speed Tester) การทดสอบระบบเบรก (Brake Tester) การตรวจสอบระดับไฟหน้า การตรวจสอบน้ำรั่วในห้องโดยสาร (Shower Test) การวิ่งทดสอบรถยนต์ (Dynamic Test) และการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย	
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและประสบการณ์ในการทำงาน ตามขั้นตอนการปฏิบัติงานทุกกระบวนการ ตามความรับผิดชอบของหน่วยงาน เกี่ยวกับงานขับรถยนต์ การตรวจสอบระดับสูงต่ำของรถยนต์ การตรวจสอบศูนย์ล้อ การทดสอบความเร็ว (Speed Tester) การทดสอบระบบเบรก (Brake Tester) การตรวจสอบระดับไฟหน้า การตรวจสอบน้ำรั่วในห้องโดยสาร (Shower Test) การวิ่งทดสอบรถยนต์ (Dynamic Test) การตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ขั้นสุดท้าย รวมถึงการตรวจสอบความพร้อมของการปฏิบัติงาน การรวบรวมผลการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์เพื่อทำการแจ้งกับหัวหน้างาน	๕๓๐
๘.๘ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถ ในขั้นตอนการปฏิบัติงานสาขาช่างเทคนิคเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ การปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านความปลอดภัย การเตรียมความพร้อมก่อนเริ่มงาน การปฏิบัติงานเชื่อมสปอตชิ้นงานได้อย่างน้อย ๓ กระบวน การผลิตของงานเชื่อมสปอต และการบำรุงรักษาเครื่องจักรเบื้องต้น	๔๔๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานเชื่อมสปอต ตามขั้นตอนการปฏิบัติงานทุกกระบวนการผลิตของงานเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์ รวมทั้งสามารถให้การสนับสนุนพนักงานระดับ ๑ การตรวจสอบความพร้อมของการปฏิบัติงาน การควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ และการเขียนรายงานการปฏิบัติงาน	๕๓๐
๙. กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณี ได้แก่	
๙.๑ สาขาอาชีพช่างเจียระไนพลอย	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน เจียระไนพลอยแบบหลังเบี้ย (Cabochon) เจียระไนขัดเงาหน้าราบ รวมถึงการขัดเพื่อทำความสะอาดก้อนพลอยก่อนตั้งน้ำ	๔๖๕
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเจียระไนพลอยตามรูปทรงพลอยแบบเหลี่ยมมาตรฐาน (Facet Cut) รูปทรงใดรูปทรงหนึ่งดังต่อไปนี้ รูปกลม (Round) หรือรูปไข่ (Oval) หรือรูปมาคีย์ (Marquise) หรือรูปหยดน้ำ (Pear)	๖๐๕

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๙.๒ สาขาอาชีพช่างหล่อเครื่องประดับ	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน ดำเนินการนึ่งเทียนออกจากเบ้าปูน ถอดต้นช่อโลหะ ออกจากเบ้าปูน ทำความสะอาดต้นช่อโลหะหลังการหล่อ และบำรุงรักษาเครื่องมืออุปกรณ์ในการทำเบ้าปูน	๔๖๕
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานผสมปูนและเทปูนหล่อทำเบ้าปูนสำหรับงานหล่อชิ้นส่วนเครื่องประดับด้วยเครื่องหล่อแบบสุญญากาศหรือแบบหล่อเหวี่ยง รวมถึงการบำรุงรักษาเครื่องผสมปูนแบบสั่นและสุญญากาศ	๖๐๕
๙.๓ สาขาอาชีพช่างตกแต่งเครื่องประดับ	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน การตัดติ่ง การลอกผิวหยาบ การวัดขนาดด้วยเครื่องมือวัด การปรับปรุงรูปทรงชิ้นงานให้ได้รูปทรงถูกต้องด้วยการเคาะวงกลม เคาะโค้ง และการดัดโค้งงอ	๔๖๕
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานเชื่อมประสานชิ้นส่วนเครื่องประดับ ๒ ชิ้นเข้าด้วยกัน และการเก็บละเอียดตัวเรือน	๖๐๕
๙.๔ สาขาอาชีพช่างฝังอัญมณีบนเครื่องประดับ	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน การฝังอัญมณีแบบหนามเตย (Prong Setting) การฝังอัญมณีแบบไข่ปลาสำเร็จรูป (Pave' Setting) การฝังอัญมณีแบบหุ้ม (Bezel Setting) การฝังอัญมณีแบบหุ้มหัวท้าย (Partial Bezel Setting) การเลือกใช้เครื่องมืออุปกรณ์และการลับคมที่เหมาะสมกับชิ้นงานที่รับผิดชอบ	๔๖๕
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานฝังอัญมณีแบบสอด (Channel Setting) การฝังอัญมณีแบบเหยียบหน้า (Gypsy etting/Flush Setting) และการเลือกใช้เครื่องมืออุปกรณ์ และการลับคมที่เหมาะสมกับชิ้นงานที่รับผิดชอบ	๖๐๕
๑๐. กลุ่มอุตสาหกรรมโลจิสติกส์ ได้แก่	
๑๐.๑ สาขาอาชีพนักบริหารการขนส่งสินค้าทางถนน	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงานจัดเตรียมเอกสารที่เกี่ยวข้องในการขนส่ง พร้อมทั้งตรวจความพร้อมสภาพรถและพนักงานขับรถก่อนการขนส่ง ประสานงานกับพนักงานขับรถ สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	๔๖๐

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่สามารถวางแผนการขนส่งตามคำสั่งในการส่งมอบสินค้าและเงื่อนไขของลูกค้า ติดตามการปฏิบัติงานขนส่งและตรวจสอบค่าใช้จ่ายในการขนส่ง ประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือ ที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป	๕๕๐
๑๐.๒ สาขาอาชีพผู้ควบคุมรถยกสินค้าขนาดไม่เกิน ๑๐ ตัน		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงานขับรถยกเคลื่อนย้ายสินค้าได้ตามใบสั่งงาน รายงานต่อผู้บังคับบัญชากรณีรถยกเสียหายใช้งานไม่ได้หรือกรณีเกิดอุบัติเหตุขณะปฏิบัติงาน สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจนและอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	๔๐๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่สามารถเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของหน่วยงานได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย ปฏิบัติงานยกสินค้าโดยใช้เทคโนโลยีและอุปกรณ์พิเศษ ดูแลบำรุงรักษารถยกเบื้องต้น สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป	๔๗๕
๑๐.๓ สาขาอาชีพผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงาน ตรวจนับสินค้าคงคลังในพื้นที่รับผิดชอบ สุ่มตรวจสินค้าคงคลัง สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจน และอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	๓๘๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่สามารถตรวจสอบข้อมูลสินค้าคงคลัง จัดทำรายงานการวิเคราะห์ข้อมูลสินค้าคงคลัง วิเคราะห์ความเคลื่อนไหวสินค้าเบื้องต้น และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลสินค้าคงคลังตามรอบบัญชี สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป	๔๖๕
๑๐.๔ สาขาอาชีพผู้ปฏิบัติการคลังสินค้า		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบในการปฏิบัติงาน เข้าใจถึงวิธีการยก จัดเรียงและบรรจุสินค้าตามใบสั่งงานด้วยวิธีการที่ถูกต้องตามรูปแบบที่กำหนด ปฏิบัติงานตรวจนับสินค้า อ่านเอกสารภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ใช้ในคลังสินค้าได้ สามารถปฏิบัติงานที่ไม่ซับซ้อนและไม่มีการเปลี่ยนแปลงตามขอบเขตที่ได้รับมอบหมาย มีความรู้เบื้องต้นและความเข้าใจในงานที่รับผิดชอบ ปฏิบัติงานที่มีการระบุลักษณะงานที่ชัดเจนและอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	๓๗๕

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่สามารถควบคุมการปฏิบัติงานของผู้ช่วยพนักงานปฏิบัติการคลังสินค้า มีความรู้และความเข้าใจในเอกสารประกอบการตรวจรับสินค้า การจัดเก็บ และการเบิกจ่าย สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและต้องใช้ความชำนาญมากขึ้น มีความรู้และความเข้าใจในงานของตนเองเป็นอย่างดี ปฏิบัติงานที่ต้องใช้ทักษะฝีมือที่สูงขึ้นภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไป	๔๕๕
๑๑. กลุ่มอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ ได้แก่		
๑๑.๑ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเขียนแบบเครื่องกล		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการอ่านแบบและเขียนแบบภาพ ๒ มิติ การฉายภาพแบบมาตรฐานยุโรป และการฉายภาพแบบมาตรฐานอเมริกา โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ออกแบบ (CAD) และโดยใช้เครื่องมือเขียนแบบ	๕๑๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการอ่านแบบและเขียนภาพประกอบและภาพแยกชิ้นสั่งงานเป็นภาพ ๒ มิติ และ ๓ มิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ออกแบบ (CAD) กำหนดความคลาดเคลื่อนทางเรขาคณิต (Geometrical Tolerance) และเขียนแบบภาพแผ่นคลี่รูปทรงเรขาคณิตพื้นฐาน	๖๐๕
๑๑.๒ สาขาอาชีพช่างเชื่อมทิกสำหรับอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการใช้เครื่องเชื่อมทิก (TIG) เชื่อมประสานโลหะจำพวกเหล็กกล้าคาร์บอน และสเตนเลสที่เป็นแผ่นเป็นรูปพรรณ สำหรับงานโครงสร้าง เป็นชิ้นส่วนเครื่องจักรกล และเป็นท่อหรือชิ้นส่วนผิวโค้ง โดยการเชื่อมต่อตัวที และการเชื่อมต่อชน ด้วยท่าราบและท่าเชื่อมระดับ โดยมีความหนาของชิ้นงานเชื่อมตั้งแต่ ๑.๕ มิลลิเมตรขึ้นไป และตรวจสอบหาข้อบกพร่องหลังการเชื่อมด้วยสายตา	๕๕๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการใช้เครื่องเชื่อมทิก (TIG) เชื่อมประสานโลหะจำพวกเหล็กกล้าคาร์บอน สเตนเลสที่เป็นแผ่นเป็นรูปพรรณ สำหรับงานโครงสร้าง เป็นชิ้นส่วนเครื่องจักรกล และเป็นท่อหรือชิ้นส่วนผิวโค้ง โดยการเชื่อมต่อตัวทีด้วยท่าตั้ง ท่าเหนือศีรษะ และต่อแผ่นกับท่อด้วยท่าตั้ง โดยการเชื่อมต่อชนด้วยท่าตั้ง ความหนาของชิ้นงานเชื่อมตั้งแต่ ๐.๘ มิลลิเมตรขึ้นไป สามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดกรรมวิธีการเชื่อม และตรวจสอบรอยเชื่อมแบบใช้สารแทรกซึม	๖๖๐
๑๑.๓ สาขาอาชีพช่างเทคนิคระบบส่งกำลัง		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการซ่อมบำรุง และตรวจสภาพระบบส่งกำลังเบื้องต้น ตามคู่มือการใช้งาน/การซ่อมบำรุง สามารถเปลี่ยน-ถ่ายสารหล่อลื่นตามกำหนด ตลอดจนการใช้เครื่องมือช่าง เครื่องมือกล เครื่องมือวัดพื้นฐานสำหรับการบำรุงรักษาระบบส่งกำลัง โดยอยู่ภายใต้คำแนะนำของหัวหน้างาน	๔๙๕

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการอ่านแบบ และประกอบ ติดตั้ง อุปกรณ์ ระบบส่งกำลัง ตรวจสอบความบกพร่องของชิ้นส่วน ทดสอบระบบส่งกำลังหลังติดตั้งระบบส่งกำลังให้ตรงตามแบบประกอบ และแบบติดตั้ง	๕๙๕
๑๑.๔ สาขาอาชีพช่างเทคนิคระบบไฮโดรลิก	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการใช้งานระบบไฮโดรลิกเบื้องต้น สามารถตรวจสอบหาข้อบกพร่องจากการใช้งานปกติ สามารถถอด/เปลี่ยนชิ้นส่วนและประกอบคืนได้ สามารถใช้เครื่องมือและบำรุงรักษาเครื่องมือได้อย่างถูกต้อง สามารถทดลองการทำงานของระบบเบื้องต้นได้อย่างปลอดภัยและจัดทำบันทึกการซ่อมบำรุง	๕๑๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการติดตั้งระบบไฮโดรลิก สามารถอ่านสัญลักษณ์ตามมาตรฐาน DIN ISO ๑๒๑๙ และวงจรในระบบไฮโดรลิก การเลือกอุปกรณ์ต่าง ๆ ในการประกอบ วางแผนจัดลำดับการติดตั้ง การติดตั้งระบบไฮโดรลิก การเชื่อมต่อระบบได้อย่างเหมาะสมและปลอดภัยต่อการใช้งาน สามารถทดสอบระบบการทำงานหลังการติดตั้งได้อย่างปลอดภัย และสามารถจัดทำบันทึกการประกอบติดตั้ง	๖๐๕
๑๒. กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น ได้แก่	
๑๒.๑ สาขาอาชีพช่างเชื่อมระบบท่อในอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการทำงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน ตรวจสอบเครื่องมือ อุปกรณ์ และชิ้นงานในการเชื่อมและเชื่อมชิ้นงานแบบไม่ใช้ฟลั๊กซ์	๔๔๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการเชื่อมแบบใช้ฟลั๊กซ์กับวัสดุต่างชนิด การเชื่อมที่มีความซับซ้อน และถอด - ประกอบ เพื่อแก้ไขชิ้นงานที่ผ่านการเชื่อม	๕๓๕
๑๒.๒ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน เตรียมอุปกรณ์ และเครื่องมือก่อนการติดตั้งเครื่องปรับอากาศ รวมถึงมีความสามารถในการล้างย่อย และล้างใหญ่เครื่องปรับอากาศ	๔๒๕
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะและความสามารถในการซ่อมและติดตั้งเครื่องปรับอากาศตามคู่มือบริการ รวมถึงการตรวจสอบและทดสอบหลังการล้างย่อยและล้างใหญ่	๕๒๐
๑๒.๓ สาขาอาชีพช่างเทคนิคห้องเย็นขนาดเล็ก	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลซึ่งมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการปฏิบัติตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน การจัดเตรียมและจัดเก็บเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์ และการบำรุงรักษาตามกำหนดเวลาของเครื่องทำความเย็นขนาดเล็ก	๔๒๕
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลซึ่งมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการติดตั้งซ่อมเครื่องทำความเย็นขนาดเล็ก (โดยไม่เปิดระบบสารทำความเย็น) และงานปรับตั้งอุปกรณ์การทำงานของเครื่องทำความเย็นขนาดเล็ก	๕๒๐

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑๒.๔ สาขาอาชีพพนักงานประกอบเครื่องปรับอากาศ		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลซึ่งมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการปฏิบัติตามกฎ ระเบียบและความปลอดภัยในการทำงาน ตรวจสอบเครื่องมือ/เครื่องจักรก่อนการปฏิบัติงาน ประกอบเครื่องปรับอากาศในสายการประกอบได้ ไม่น้อยกว่า ๕ ขั้นตอน ได้แก่ การประกอบคอยล์ การประกอบมอเตอร์พัดลม การประกอบ E-Box การดูดน้ำยากลับ (Recovery) การประกอบแฟร์นัท การประกอบฟร้อนเพลท การติดเนมเพลท การถอดหัวคอปเปอร์ การจัดเตรียมคู่มือและส่วนประกอบอื่น ๆ การประกอบโฟม การประกอบกล่อง การติดป้ายชื่อรุ่น (Label) การประกอบคอมเพรสเซอร์ การดัดคอยล์(L – Bend) การประกอบสต็อปวาล์ว การแวคคั่ม การประกอบท่อทองแดง การประกอบตะแกรง การติดฟุตตี้ การประกอบซาวด์พรูฟ การประกอบขาตั้งมอเตอร์ การประกอบใบพัดลม การประกอบฝาครอบด้านบน (Top Plate) การรัดสายพีพีแบนด์ การเชื่อมท่อ การทดสอบรอยรั่ว การทดสอบ Hi – Volt และการทดสอบการทำงาน	๔๑๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลซึ่งมีความรู้ ทักษะและความสามารถในการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องเบื้องต้นจากการประกอบเครื่องปรับอากาศ ตรวจสอบเครื่องปรับอากาศที่ประกอบเสร็จ และประกอบเครื่องปรับอากาศในสายการประกอบได้มากกว่า ๑๐ ขั้นตอน ได้แก่ การประกอบคอยล์ การประกอบมอเตอร์พัดลม การประกอบ E – Box การดูดน้ำยากลับ (Recovery) การประกอบแฟร์นัท การประกอบฟร้อนเพลท การติดเนมเพลท การถอดหัวคอปเปอร์ การจัดเตรียมคู่มือและส่วนประกอบอื่น ๆ การประกอบโฟม การประกอบกล่อง การติดป้ายชื่อรุ่น (Label) การประกอบคอมเพรสเซอร์ การดัดคอยล์ (L – Bend) การประกอบสต็อปวาล์ว การแวคคั่ม การประกอบท่อทองแดง การประกอบตะแกรง การติดฟุตตี้ การประกอบซาวด์พรูฟ การประกอบขาตั้งมอเตอร์ การประกอบใบพัดลม การประกอบฝาครอบด้านบน (Top Plate) การรัดสายพีพีแบนด์ การเชื่อมท่อ การทดสอบรอยรั่ว การทดสอบ Hi – Volt และการทดสอบการทำงาน	๕๐๕
๑๓. กลุ่มอุตสาหกรรมแม่พิมพ์ ได้แก่		
๑๓.๑ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องกัดอัตโนมัติ		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความเข้าใจในหลักการทำงานของเครื่องกัดอัตโนมัติ ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในการทำงาน สามารถจับยึด และตั้งศูนย์ชิ้นงานบนเครื่องกัดอัตโนมัติ สามารถควบคุมการปฏิบัติงานกัด และตรวจสอบสภาพความผิดปกติ ขณะทำงานรวมถึงสามารถตรวจสอบขนาดชิ้นงานตามแบบ ตลอดจนดูแลและบำรุงรักษาเครื่องกัดอัตโนมัติและเครื่องมือวัดให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	๔๙๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความสามารถในการสร้างโปรแกรมเอ็นซี เพื่อกัดชิ้นงานจากระบบควบคุมของเครื่องกัดอัตโนมัติ สามารถกำหนดขั้นตอนการผลิตชิ้นงาน กำหนดเครื่องมือตัด และเงื่อนไขในการกัด สามารถกำหนดและสอบทานในการบำรุงรักษาเครื่องกัดอัตโนมัติ และเครื่องมือวัด รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลปัญหาระหว่างการผลิต	๕๙๕

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑๓.๒ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องอีดีเอ็ม		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความเข้าใจในหลักการทำงานของเครื่องอีดีเอ็ม รวมถึงปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในการทำงาน สามารถเตรียมงาน ควบคุมการปฏิบัติงานและตรวจสอบสภาพความผิดปกติขณะทำงาน สามารถตรวจสอบขนาดชิ้นงานและผิวชิ้นงานอีดีเอ็ม ตลอดจนดูแลและบำรุงรักษาเครื่องอีดีเอ็มและเครื่องมือวัดให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานลักษณะงานที่ชัดเจนและอยู่ภายใต้การดูแลของผู้บังคับบัญชาในลำดับถัดไปอย่างใกล้ชิด	๔๗๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความสามารถในการวางแผนการใช้วัสดุและวางแผน การทำอิเล็กโทรด รวมถึงการกำหนดจำนวนอิเล็กโทรดได้อย่างเหมาะสม สามารถกำหนดเงื่อนไขและปรับค่าพารามิเตอร์ที่เหมาะสมเพื่อให้เครื่องอีดีเอ็มทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสามารถกำหนดและสอบทานการบำรุงรักษาเครื่องอีดีเอ็มและเครื่องมือวัด	๕๗๐
๑๓.๓ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องไวร์คัทอีดีเอ็ม		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความเข้าใจในหลักการทำงานของเครื่องไวร์คัทอีดีเอ็ม ปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในการทำงาน สามารถจับยึดและตั้งระนาบชิ้นงานรวมถึงตั้งศูนย์งานและลวดได้อย่างถูกต้อง สามารถควบคุมการปฏิบัติงาน และตรวจสอบสภาพความผิดปกติขณะทำงาน สามารถตรวจสอบขนาดชิ้นงานตามแบบ ตลอดจนดูแลและบำรุงรักษาเครื่องไวร์คัทอีดีเอ็มและเครื่องมือวัดให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	๔๗๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความสามารถในการสร้างโปรแกรมเอ็นซีเพื่อตัดชิ้นงานจากระบบควบคุมของเครื่องไวร์คัทอีดีเอ็ม สามารถกำหนดขั้นตอนการผลิตชิ้นงานกำหนดลวด และเงื่อนไขในการตัด สามารถกำหนดและสอบทานในการบำรุงรักษาเครื่องไวร์คัทอีดีเอ็มและเครื่องมือวัด รวมถึงการเก็บรวบรวมข้อมูลปัญหาระหว่างการผลิต	๕๗๐
๑๓.๔ สาขาอาชีพช่างขัดเงาแม่พิมพ์		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการขัดเงาแม่พิมพ์ระดับผิวเรียบ (ผิวที่มีความเรียบผิวเฉลี่ย ๒.๑๕ – ๐.๙๐ μm Ra) โดยปฏิบัติตามกฎความปลอดภัยในการทำงาน สามารถเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ในการขัดผิว ดำเนินการขัดผิวเพื่อลบรอยที่เกิดจากกระบวนการตัดเฉือนด้วยเครื่องจักรให้มีระดับผิวเรียบ สามารถตรวจสอบความเรียบของผิวขัดด้วยสายตาและแผ่นเทียบผิวตลอดจนดูแลและบำรุงรักษาเครื่องมือ และอุปกรณ์ในการขัดให้อยู่ในสภาพพร้อมใช้งาน	๔๒๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และทักษะพื้นฐานในการขัดเงาแม่พิมพ์ระดับผิวละเอียด (ผิวที่มีความเรียบผิวเฉลี่ย ๐.๕๐ – ๐.๓๐ μm Ra) สามารถเตรียมเครื่องมือและอุปกรณ์ในการขัดผิว ดำเนินการขัดผิว รวมถึงสามารถประยุกต์ใช้เครื่องมือที่ขับด้วยมอเตอร์ไฟฟ้า (ตะไบไฟฟ้า) หัวหมุนที่มีแรงบิด (หัวกรอ) และคลื่นไฟฟ้าความถี่สูง เพื่อช่วยในการขัดผิวได้	๕๐๕

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑๔. กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก ได้แก่		
๑๔.๑ สาขาอาชีพพนักงานหลอมเหล็กเตาอาร์คไฟฟ้า		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการวัดอุณหภูมิ เก็บตัวอย่างน้ำเหล็ก ทำความสะอาดหัวพ่นคาร์บอน และหัวพ่นออกซิเจน และปฏิบัติงานภายใต้ข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน	๕๑๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและประสบการณ์ในการบำรุงรักษาสภาพของเตาอาร์คไฟฟ้าและวัสดุทนไฟ สามารถวิเคราะห์อุณหภูมิน้ำเหล็ก ส่วนผสมทางเคมีของน้ำเหล็ก เตรียมแท่งกราไฟต์อิเล็กโทรด (Graphite Electrode) และเทน้ำเหล็กออกจากเตาอาร์คไฟฟ้าสู่เบ้ารับน้ำเหล็ก (Ladle)	๖๒๐
๑๔.๒ สาขาอาชีพพนักงานปรุงแต่งน้ำเหล็กในเตาปรุงน้ำเหล็ก (Ladle Furnace)		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติตามข้อกำหนด และความปลอดภัยในการทำงาน สามารถวัดอุณหภูมิน้ำเหล็ก เก็บตัวอย่างน้ำเหล็ก	๕๓๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถและประสบการณ์ในการจัดเตรียมฟลั๊กซ์ (Fluxes) และอัลลอย (Alloys) ในกระบวนการปรุงแต่งน้ำเหล็ก เตรียมแท่งกราไฟต์อิเล็กโทรด (Graphite Electrode) และการส่งมอบน้ำเหล็กให้กับโรงหล่อ	๖๔๐
๑๔.๓ สาขาอาชีพพนักงานหล่อเหล็ก		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติตามข้อกำหนดและความปลอดภัยของงานหล่อเหล็ก สามารถวัดอุณหภูมิน้ำเหล็กในอ่างพักน้ำเหล็ก (Tundish) สามารถติดตั้ง ถอด ประกอบแบบหล่อ (Mold) และเปิด – ปิดประตูถ่ายเทน้ำเหล็ก (Slide gate)	๔๙๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ในการควบคุมความเร็วในการหล่อ ตรวจสอบสภาพและเตรียมอ่างพักน้ำเหล็ก (Tundish) แยกตะกรัน (Slag) ออกจากน้ำเหล็ก และกำจัดตะกรัน (Slag) ที่แบบหล่อเหล็ก (Mold)	๖๐๐
๑๔.๔ สาขาอาชีพพนักงานควบคุมการอบเหล็ก		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามาถในการปฏิบัติตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน ซ่อม หรือเปลี่ยนอุปกรณ์วัสดุทนไฟ – หัวจ่ายเชื้อเพลิงเตาอบเหล็กและตัวกรองเชื้อเพลิงเตาอบเหล็ก	๔๗๐
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ในการควบคุมอุณหภูมิของเตาอบเหล็ก ระบบน้ำหล่อเย็น การนำวัตถุดิบเข้าและออกจากเตาอบเหล็ก และควบคุมการหล่อเย็นในเตาอบเหล็ก รวมทั้งการบันทึกพารามิเตอร์ของเตาอบเหล็ก	๕๗๕

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑๕. กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก ได้แก่		
๑๕.๑ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องฉีดพลาสติก		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการตระเตรียมงานก่อนการผลิตแม่พิมพ์ฉีดพลาสติก อุปกรณ์ เครื่องมือ วัตถุดิบ การช่วยเหลืองานยึดแน่น และปลดแม่พิมพ์ สามารถปฏิบัติบำรุงรักษา อุปกรณ์ งานฉีดพลาสติก และปฏิบัติตามข้อกำหนดของงานฉีดพลาสติกตามหลักอาชีวอนามัย ความปลอดภัยในการทำงาน และกฎหมายสิ่งแวดล้อม	๔๐๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในการตระเตรียมความพร้อมขั้นสุดท้ายก่อนการผลิตแม่พิมพ์ฉีด อุปกรณ์ เครื่องมือ วัตถุดิบ ข้อมูลมาตรฐานชิ้นงาน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการผลิต สามารถติดตั้ง ขึ้น ลง แม่พิมพ์ ควบคุมเครื่องฉีด ติดตั้งเงื่อนไขการฉีด สามารถตรวจสอบติดตามงานฉีดระหว่างผลิตและสามารถปรับแต่งเงื่อนไขการฉีดได้ จนถึงสามารถควบคุมการสิ้นสุดกระบวนฉีดงานพลาสติกเมื่อผลิตครบได้ และสามารถปฏิบัติงานการบำรุงรักษา เครื่องฉีดพลาสติก แม่พิมพ์ฉีดพลาสติก	๔๘๐
๑๕.๒ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการปฏิบัติตามกฎระเบียบการปฏิบัติงานเป่าถุงพลาสติก ปฏิบัติตามกฎอาชีวอนามัย ความปลอดภัยในการทำงานและกฎหมายสิ่งแวดล้อม สามารถเปิดปิดเครื่องเป่าถุงพลาสติกได้ถูกต้องปลอดภัย เพื่อที่จะทำการผลิตถุงพลาสติกให้มีคุณภาพตามที่กำหนด	๔๐๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการตรวจสอบความพร้อมเครื่องเป่าถุงพลาสติกก่อนผลิต เป่าถุงพลาสติก และตรวจสอบคุณภาพระหว่างการผลิตเพื่อให้ได้ถุงพลาสติกที่มีคุณภาพตามที่กำหนด	๔๘๐
๑๕.๓ สาขาอาชีพช่างเทคนิคเครื่องเป่าภาชนะกลวง		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความสามารถในการเตรียมงานก่อนการผลิตแม่พิมพ์เป่าภาชนะกลวงพลาสติก อุปกรณ์ เครื่องมือ วัตถุดิบ สามารถปฏิบัติงานตามข้อปฏิบัติงานหรือคู่มือปฏิบัติงานเป่าภาชนะกลวงพลาสติก การบำรุงรักษาอุปกรณ์ งานเป่าภาชนะกลวงพลาสติก	๔๐๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถในการตรวจสอบความพร้อมก่อนการผลิตแม่พิมพ์ อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องจักร ความพร้อมของระบบหล่อเย็น ระบบลม วัตถุดิบ ข้อมูลมาตรฐานชิ้นงาน ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการผลิต สามารถติดตั้ง ขึ้น ลง แม่พิมพ์ ควบคุมเครื่องเป่าภาชนะกลวงได้ สามารถติดตั้งเงื่อนไขการเป่าภาชนะกลวงได้ สามารถตรวจสอบติดตามงานเป่าภาชนะกลวง ระหว่างผลิต และสามารถปรับแต่งเงื่อนไขการเป่าภาชนะกลวงได้ จนถึงสามารถควบคุมการสิ้นสุดกระบวนเป่าภาชนะกลวงงานพลาสติกเมื่อผลิตครบได้ สามารถปฏิบัติงานการบำรุงรักษาเครื่องเป่าภาชนะกลวงพลาสติก แม่พิมพ์เป่าภาชนะกลวงพลาสติกได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย	๔๘๐

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
๑๕.๔ สาขาอาชีพช่างเทคนิคการซ่อมเครื่องเป่าถุงพลาสติก	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้และความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องเป่าถุงพลาสติกตามระยะเวลาที่กำหนด ปฏิบัติตามหลักอาชีวอนามัย ความปลอดภัยในการทำงานและกฎหมายสิ่งแวดล้อม เพื่อให้สามารถผลิตถุงพลาสติกอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง	๔๔๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคลลที่มีความรู้และความสามารถในการบำรุงรักษาเครื่องเป่าถุงพลาสติก ระบบระเบิดผิว ระบบขับเคลื่อนมอเตอร์ไฟฟ้า ระบบวัดคุมอุณหภูมิ ระบบนิวเมติก และระบบหล่อเย็น เพื่อให้สามารถผลิตถุงพลาสติกอย่างมีคุณภาพและต่อเนื่อง	๕๑๕
๑๖. กลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ ได้แก่	
๑๖.๑ สาขาอาชีพพนักงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการขนย้ายไม้ การจัดเรียงไม้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการปฏิบัติงานตามกฎระเบียบและความปลอดภัยในการทำงาน กฎการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ในงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	๓๕๐
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการไสเปิดหน้าไม้ การตัดขนาดไม้ ด้วยการใช้เครื่องจักรในแผนกเตรียมวัตถุดิบ ตลอดจนการคัดคุณภาพไม้ให้เป็นไปตามมาตรฐานและข้อกำหนดในการทำงาน	๓๘๐
๑๖.๒ สาขาอาชีพพนักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม้จริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ประกอบด้วย การขึ้นลงชิ้นงาน การเดินเครื่องจักรอัตโนมัติ การทำงานกับเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) การทำงานตามกฎความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ และการทำงานตามข้อกำหนดความปลอดภัยในการทำงาน การตรวจสอบคุณภาพของชิ้นงานที่เกิดจากการ ตัดเฉือนของเครื่องมือตัด และการทำความสะอาดเครื่องจักรและพื้นที่ทำงาน	๓๙๕
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเขียนโปรแกรมจีโค้ด (G Code) เบื้องต้น ป้อนโปรแกรมเข้าเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ติดตั้งเครื่องมือตัด (Cutting Tools) ที่ใช้กับเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) ควบคุมการทำงานของเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) กับโปรแกรมที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว และดูแลรักษาเครื่องจักรอัตโนมัติซีเอ็นซี (CNC) เบื้องต้น	๔๕๕
๑๖.๓ สาขาอาชีพพนักงานประกอบเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานการขนย้ายชิ้นงานประกอบ การประกอบชิ้นงานด้วยกาว การเช็ดกาวและจัดเก็บชิ้นงานบนพื้นที่ที่ได้จัดเตรียมไว้ รวมถึงการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดและความปลอดภัย ในการทำงาน	๓๖๕

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)	อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่สามารถปฏิบัติงานเตรียมพื้นที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องในการประกอบ งานสร้างจิ๊กประกอบชิ้นงาน ตลอดจนงานประกอบเฟอร์นิเจอร์	๔๑๕
๑๖.๔ สาขาอาชีพช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานประจำเกี่ยวกับการเตรียมผิวหน้าไม้ การเตรียมวัสดุในการเคลือบสี และการปฏิบัติตามข้อกำหนดและความปลอดภัยในการทำงาน	๓๗๕
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ในการทำงานเกี่ยวกับการใช้เครื่องมืออุปกรณ์ มีการย้อมสีไม้ การพ่นสีรองพื้น การขัดสีรองพื้นรวมทั้งการดูแลรักษาอุปกรณ์พ่นสีย้อมและสีรองพื้น	๔๑๕
๑๗. กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า ได้แก่	
๑๗.๑ สาขาอาชีพพนักงานตัดวาดรองเท้า	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการวาดแบบชิ้นงาน ปั๊มตัดด้วยเครื่อง การตัดด้วยมือ โดยจะต้องปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของงานตัดวาดรองเท้า รวมทั้งมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ สามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงาน	๓๙๕
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการปฏิบัติงานในส่วนของการผ่าบาง การเจียน และการเปิดผิวชิ้นงาน โดยมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงาน	๔๓๕
๑๗.๒ สาขาอาชีพพนักงานอัดพื้นรองเท้า	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการรีดยางขั้นต้น การปั๊มยาง การตกแต่งชิ้นงาน รวมถึงการปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของงานอัดพื้นรองเท้า มีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงาน	๔๐๕
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการรีดยางเพื่อผสมสี การรีดยางเพื่อใส่สารเคมีตัวเร่ง การออกขนาดยาง การอัดพื้นรองเท้าแบบสีเดียว โดยมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงานบุคคล	๔๕๐
๑๗.๓ สาขาอาชีพช่างเย็บรองเท้า	
ระดับ ๑ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเย็บเข็มเดียวแบบตรง การเย็บเข็มคู่แบบตรง การเจาะรูและใส่เม็ดตาไก่ รวมถึงปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของงานเย็บรองเท้า และมีหัวหน้าของงานคอยกำกับและให้คำแนะนำ สามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงาน	๔๐๕
ระดับ ๒ หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการเย็บรองเท้าแนวโค้ง การเย็บกุ้น และการเย็บแซก โดยมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงาน	๔๕๐

หน่วย : บาทต่อวัน

มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ (ความรู้ ทักษะฝีมือ และความสามารถ)		**อัตราค่าจ้างฯ ไม่น้อยกว่า**
๑๗.๔ สาขาอาชีพพนักงานประกอบรองเท้า (เย็น)		
ระดับ ๑	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการร้อยเชือกครอบหน้าผ้า (Upper) การทาน้ำยาและทากาวหน้าผ้า (Upper) การทากาวพื้นรองเท้า การถอดหุ่น การตกแต่งความเรียบร้อยและการบรรจุหีบห่อ โดยจะต้องปฏิบัติงานตามข้อกำหนดของงานประกอบรองเท้า (เย็น) รวมทั้งมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ สามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงาน	๓๘๕
ระดับ ๒	หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ ทักษะ และความสามารถในการโมลด์หน้าผ้า (Upper) การย่นหัว การเย็บหน้าผ้าติดพื้นส่วนใน (Insole) การสวมหุ่นและดึงหน้าผ้า (Upper) และการวาดเส้นขอบแนวพื้นรองเท้า โดยมีหัวหน้างานคอยกำกับและให้คำแนะนำ และสามารถแก้ปัญหาตามคู่มือกระบวนการทำงาน	๔๑๕

<u>หมายเหตุ</u> ศึกษารายละเอียดเพิ่มเติมได้ดังนี้

๑. เรื่อง มาตรฐานฝีมือแรงงานแห่งชาติ คุณสมบัติผู้เข้ารับการทดสอบ และวิธีการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ ที่เว็บไซต์ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน <u>www.dsd.go.th</u> หรือ <u>www.dsd.go.th/standard</u> หรือ สอบถามได้ที่ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน สำนักพัฒนามาตรฐานและทดสอบฝีมือแรงงาน กลุ่มงานกำหนดมาตรฐานฝีมือแรงงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๖๔๓ ๔๙๘๗ กลุ่มงานส่งเสริมการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน โทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๕ ๔๘๓๗

๒. เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ ที่เว็บไซต์ของกระทรวงแรงงาน <u>www.mol.go.th</u> หัวข้ออัตราค่าจ้างขั้นต่ำ หรือสอบถามได้ที่สำนักงานปลัดกระทรวงแรงงาน กองเศรษฐกิจการแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการค่าจ้าง โทรศัพท์ ๐ ๒๒๓๒ ๑๒๔๕ , ๐ ๒๒๓๒ ๑๑๓๗-๔๐

จึงชี้แจงมาเพื่อทราบ และขอความร่วมมือเจ้าของสถานประกอบกิจการปฏิบัติตามประกาศคณะกรรมการค่าจ้าง เรื่อง อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ ๙) ดังกล่าวโดยทั่วกัน

กระทรวงแรงงาน
มีนาคม ๒๕๖๓

สรุปอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 83 สาขาอาชีพ (แนบประกาศอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ (ฉบับที่ 9))
(ปรับปรุงอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 64 สาขาอาชีพ โดยรวมอัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ 19 สาขาอาชีพ (ประกาศฉบับที่ 8)
ตามมติคณะกรรมการค่าจ้างชุดที่ 20 เมื่อวันที่ 8 มกราคม 2563 และเมื่อวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2563

หน่วย : บาทต่อวัน

	สาขาอาชีพ	อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ		
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
	กลุ่มที่ 1 กลุ่มสาขาอาชีพช่างเครื่องกล (ฉบับที่ 8)			
1	1.1 ช่างสีรถยนต์	440	515	585
2	1.2 ช่างเคาะตัวถังรถยนต์	465	560	650
3	1.3 ช่างซ่อมรถยนต์	400	490	585
4	1.4 ช่างบำรุงรักษารถยนต์	375	440	ไม่มีมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ
5	1.5 ช่างซ่อมเครื่องยนต์ดีเซล	400	490	585
6	1.6 ช่างเครื่องปรับอากาศรถยนต์ขนาดเล็ก	400	490	585
	กลุ่มที่ 2 กลุ่มสาขาอาชีพภาคบริการ			
7	2.1 ผู้ประกอบอาหารไทย	440	565	ไม่มีมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ
8	2.2 พนักงานนวดไทย	485	640	795
9	2.3 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (หัตถบำบัด)	540	715	ไม่มีมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ
10	2.4 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (สุคนธบำบัด)	595	790	
11	2.5 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (วารีบำบัด)	625	825	
12	2.6 นักส่งเสริมสุขภาพแบบองค์รวมสปาตะวันตก (โภชนบำบัด)	680	900	
	กลุ่มที่ 3 กลุ่มสาขาอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์			
13	3.1 ช่างซ่อมไมโครคอมพิวเตอร์	440	550	660
14	3.2 ช่างไฟฟ้าภายในอาคาร	440	550	660
15	3.3 ช่างไฟฟ้าอุตสาหกรรม	440	550	660
16	3.4 ช่างเครื่องปรับอากาศในบ้านและการพาณิชย์ขนาดเล็ก	440	550	660
17	3.5 ช่างอิเล็กทรอนิกส์ (โทรทัศน์)	440	550	ไม่มีมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ
	กลุ่มที่ 4 กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหการ			
18	4.1 ช่างเขียนแบบเครื่องกลด้วยคอมพิวเตอร์	510	585	740
19	4.2 ช่างเชื่อมแม็ก	440	550	660
20	4.3 ช่างเชื่อมทิก	505	680	855
21	4.4 ช่างเชื่อมท่อพอลิเอทีลีนความหนาแน่นสูง	510	ไม่มีมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ	ไม่มีมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ
22	4.5 ช่างประกอบท่อ	440	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้	ไม่มีมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ
23	4.6 ช่างทำแม่พิมพ์ฉีดโลหะ	530	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้	ไม่มีมาตรฐานฝีมือแรงงานฯ

	สาขาอาชีพ	อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ		
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
	<u>กลุ่มที่ 5 กลุ่มสาขาอาชีพช่างก่อสร้าง</u>			
24	5.1 ช่างไม้ก่อสร้าง	425	545	670
25	5.2 ช่างก่ออิฐ	380	515	645
26	5.3 ช่างฉาบปูน	425	545	670
27	5.4 ช่างอะลูมิเนียมก่อสร้าง	405	525	645
28	5.5 ช่างหินขัด	440	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
29	5.6 ช่างฉาบยิปซัม	440	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
30	5.7 ช่างมุงหลังคากระเบื้องคอนกรีต	440	565	685
	<u>กลุ่มที่ 6 กลุ่มสาขาอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์</u> (ฉบับที่ 8)			
31	6.1 ช่างเย็บ	345	410	550
32	6.2 ช่างเครื่องประดับ (ประดับอัญมณี)	440	605	825
33	6.3 ช่างเครื่องเรือนไม้	370	425	480
34	6.4 ช่างบุครุภัณฑ์	355	410	465
35	6.5 ช่างสีเครื่องเรือน	385	495	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
	<u>กลุ่มที่ 7 กลุ่มอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์</u>			
36	7.1 พนักงานประกอบอุปกรณ์ไฟฟ้าแสงสว่าง	400	475	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
37	7.2 พนักงานประกอบมอเตอร์สำหรับเครื่องใช้ไฟฟ้า	410	490	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
38	7.3 ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกล สำหรับอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	455	540	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
39	7.4 ช่างเทคนิคระบบรักษาความปลอดภัย	440	530	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
	<u>กลุ่มที่ 8 กลุ่มอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและอะไหล่ยานยนต์</u>			
40	8.1 ช่างกลึงสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
41	8.2 ช่างเชื่อมมิก-แม็กสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
42	8.3 ช่างเทคนิคบำรุงรักษาเครื่องจักรกลสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
43	8.4 ช่างเทคนิคเครื่องกลึงอัตโนมัติสำหรับอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนยานยนต์	440	530	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้

	สาขาอาชีพ	อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ		
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
	<u>กลุ่มที่ 9 กลุ่มอุตสาหกรรมยานยนต์</u>			
44	9.1 ช่างเทคนิคพ่นสีตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
45	9.2 ช่างเทคนิคพ่นซีลเลอร์ตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
46	9.3 พนักงานประกันคุณภาพผลิตภัณฑ์ยานยนต์ (ขั้นสุดท้าย)	440	530	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
47	9.4 ช่างเทคนิคเชื่อมสปอตตัวถังสำหรับอุตสาหกรรมผลิตรถยนต์	440	530	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
	<u>กลุ่มที่ 10 กลุ่มอุตสาหกรรมอัญมณี</u>			
48	10.1 ช่างเจียระไนพลอย	465	605	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
49	10.2 ช่างหล่อเครื่องประดับ	465	605	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
50	10.3 ช่างตกแต่งเครื่องประดับ	465	605	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
51	10.4 ช่างฝังอัญมณีบนเครื่องประดับ	465	605	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
	<u>กลุ่มที่ 11 กลุ่มอุตสาหกรรมโลจิสติกส์</u> (ฉบับที่ 8)			
52	11.1 นักบริการการขนส่งสินค้าทางถนน	460	550	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
53	11.2 ผู้ควบคุมรถยกสินค้าขนาดไม่เกิน 10 ตัน	400	475	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
54	11.3 ผู้ควบคุมสินค้าคงคลัง	385	465	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
55	11.4 ผู้ปฏิบัติการคลังสินค้า	375	455	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
	<u>กลุ่มที่ 12 กลุ่มอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ</u>			
56	12.1 ช่างเทคนิคเขียนแบบเครื่องกล	510	605	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
57	12.2 ช่างเชื่อมทิกสำหรับอุตสาหกรรมจักรกลและโลหะการ	550	660	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
58	12.3 ช่างเทคนิคระบบส่งกำลัง	495	595	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
59	12.4 ช่างเทคนิคระบบไฮโดรลิก	510	605	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้

	สาขาอาชีพ	อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ		
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
	กลุ่มที่ 13 กลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น			
60	13.1 ช่างเชื่อมระบบท่อในอุตสาหกรรมเครื่องปรับอากาศและเครื่องทำความเย็น	440	535	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
61	13.2 ช่างเทคนิคเครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่	425	520	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
62	13.3 ช่างเทคนิคห้องเย็นขนาดเล็ก	425	520	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
63	13.4 พนักงานประกอบเครื่องปรับอากาศ	410	505	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
	กลุ่มที่ 14 กลุ่มอุตสาหกรรมแม่พิมพ์			
64	14.1 ช่างเทคนิคเครื่องกัดอัตโนมัติ	495	595	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
65	14.2 ช่างเทคนิคเครื่องอีดีเอ็ม	475	570	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
66	14.3 ช่างเทคนิคเครื่องไวร์คัทอีดีเอ็ม	475	570	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
67	14.4 ช่างขัดเงาแม่พิมพ์	420	505	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
	กลุ่มที่ 15 กลุ่มอุตสาหกรรมเหล็ก			
68	15.1 พนักงานหลอมเหล็กเตาอาร์คไฟฟ้า	515	620	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
69	15.2 พนักงานปรุงแต่งน้ำเหล็กในเตาปรุงน้ำเหล็ก (Ladle Furnace)	535	640	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
70	15.3 พนักงานหล่อเหล็ก	490	600	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
71	15.4 พนักงานควบคุมการอบเหล็ก	470	575	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
	กลุ่มที่ 16 กลุ่มอุตสาหกรรมพลาสติก			
72	16.1 ช่างเทคนิคเครื่องฉีดพลาสติก	405	480	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
73	16.2 ช่างเทคนิคเครื่องเป่าถุงพลาสติก	405	480	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
74	16.3 ช่างเทคนิคเครื่องเป่าภาชนะกลวง	405	480	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
75	16.4 ช่างเทคนิคการซ่อมเครื่องเป่าถุงพลาสติก	440	515	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้

	สาขาอาชีพ	อัตราค่าจ้างตามมาตรฐานฝีมือ		
		ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3
	<u>กลุ่มที่ 17 กลุ่มอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์</u> (ฉบับที่ 8)			
76	17.1 พนักงานเตรียมวัตถุดิบสำหรับอุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	350	380	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
77	17.2 พนักงานผลิตชิ้นส่วนเฟอร์นิเจอร์ไม้จริงด้วยเครื่องจักรอัตโนมัติ	395	455	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
78	17.3 พนักงานประกอบเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	365	415	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
79	17.4 ช่างทำสีเฟอร์นิเจอร์ไม้จริง	375	415	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
	<u>กลุ่มที่ 18 กลุ่มอุตสาหกรรมรองเท้า</u>			
80	18.1 พนักงานตัดวาดรองเท้า	395	435	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
81	18.2 พนักงานอัดพื้นรองเท้า	405	450	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
82	18.3 ช่างเย็บรองเท้า	405	450	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้
83	18.4 พนักงานประกอบรองเท้า (เย็น)	385	415	มีมาตรฐานฝีมือฯ แต่ไม่ได้กำหนดค่าจ้างระดับนี้